

ת"פ 49295/07 - מדינת ישראל נגד אחמד דיאב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 49295-07-15 מדינת ישראל נ' דיאב
לפני כבוד השופט מוחמד עלי

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד א' פיקוס-רויטבלט ו- ש'
בשבקיון מפרקליות מחוז חיפה
המאשימה
נגד
אחמד דיאב ע"י עו"ד ל' דיאב
הנאשם

הכרעת דין

תמצית

בموقع הכרעת הדין פרשיות מרמה בהיקף נרחב שהתרחשה בשנת 2013 במפעל למיחזור מתקות הפעול במתמח המכונה "קריית הפלדה" באזורי התעשייה בעכו. בموقع הפרישה חברה שסיפקה גראוטאות למתחם, ועובד במתמח שהועסק על ידי חברת חד-אסף. לפי הנטען, עובד חד-אסף, קשור קשר עם נציגי החברה הספקית, זיף תעוזות משקל של מטעני גראוטאות שהובילו למקום, בשתי שיטות, ותמורה אתננים שקיבל - גרם במרמה להשתתת תשלומים לשפק שהסתכוו בסך של כ-8.46 מיליון שקלים.

הנאשם שעוניינו נדון בהכרעת הדין, הוא נהג משאית שעבד בחברה שסיפקה גראוטאות למתחם. לנאשם יוחסה עבירה של קבלת דבר במרמה (ריבוי עבירות) בגין כך שהוביל את הגראוטאות למתחם, ובגין חלקו זה קיבל תשלום - נוסף על שכוו - מהחברה שהעסקה אותו.

בהכרעת הדין נדונו פרטי פרשיות המרמה ונথחו הראיות שהניבו הצדדים. נקבע כי התרחשה מרמה כפי שתוארה בכתב האישום. גם שמדובר במרמה בסכומים בהיקף גדול מאוד, היקפה המדוקיק לא הוכח. שיטת מרמה נוספת, זניחה, שנטען בכתב האישום שאף היא התרחשה - לא הוכחה. אשמתו של הנאשם הוכחה מעבר לכל ספק סביר, אך לצד זאת נקבעו מספר חידושים והסתיגויות לעניין עמוק מעורבותו במרמה והתקופה בה ביצע הובלוות למתחם. כן כללה הכרעת הדין התייחסות למספר סוגיות הנוגעות לריאות שהושגו באמצעות חוקר פרטי; להחלת כלל הפסילה הפסיקתי על הودעת עד להבדיל מהודעת הנאשם; לקבילותה של הקטלטה; ולהגדרתן של הנסיבות ההופכות את העבירה של קבלת דבר במרמה לכזו שבוצעה "בנסיבות חמימות".

עמוד 1

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום (שלמים תוקן - ראו פרוטוקולים מהתאריכים 21.10.2015, 19.4.2016, 23.3.2017) בו יוחסה לו עבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (ריבוי עבירות) (להלן: **חוק העונשין**).

2. למען הסדר הטוב וכדי להקל בהתמצאות בהפניות לסייעי כתב האישום - נביא להלן את פרטי עובדות כתב האישום תוך היצמדות למספר הסעיפים בכתב האישום (המתווך):

(1) בכתב האישום צוין כי חברת "חוד אסף תעשיות בע"מ" (להלן: **חד-אסף**) הממוקמת באזורי התעשייה בעכו, עוסקת בין היתר ברכישת ג्रוטאות מתכת (להלן: **הגראות**) מגורמים שונים, וכי מר שגיב מלכה (להלן: **שגיב**) העוסק על ידי חד-אסף במשך שניםים, עד אמצע חודש ספטמבר 2013. בתקופה שבין התאריכים 2.4.2013 עד 5.8.2013 (להלן: **תקופת המרמה**) שימש שגיב כשוקל האחראי על שקלות הגראות המובאות לחד-אסף במשאיות לשם מכירתן. חד-אסף רכשה את הגראות וביצעה את התשלום בגין בהתאם למשקלן כפי שנקבע על ידי שגיב.

(2) בין השנים 2009 עד 2013 שימשו מחמוד המאם וганם ابو אלהיג'א (להלן: **מחמוד ו-גןם**) בצוותא כמנהלים של חברת מתכות טמרה למסחר בע"מ (להלן: **מתכות טמרה**). מתכות טמרה עוסקת בין היתר במכירת גראות לחד-אסף. במהלך שנת 2013 הוגש ופאל תפאל (להלן: **פאסל**) שימשו כנהגי משאיות של מתכות טמרה.

(3) לפני יום 2.4.2013, במועדים מדויקים שאינם ידועים למאשימה, שגיב, מחמוד וGANEM קשר להונאות את חד-אסף, כך שמתכות טמרה קיבל במרמה סכומי כסף מעבר לסכומים המגיעים לה בתמורה למכירת הגראות. בהתאם לקשר האמור, מחמוד וGANEM ישלו משאיות הנושאות גראות לממכר בחד-אסף ובעת הגעת המשאיות, שגיב זייף את תוכאות השקליה של הגראות כך שהגדיל במרמה את משקלן (להלן: **המשקל המזויף**) תוך שינוי נתוני השקליה במערכת הממוחשבת של חד-אסף (להלן: **שיטת המרמה או שיטת המרמה העיקרית**).

(4) לשם ביצוע הקשר וקידומו, בתקופת המרמה, בכ-950 הזדמנויות שונות, מחמוד וGANEM שלחו משאיות הנושאות גראות למכירה בחד-אסף שמספריו הרישוי שלהם הם: 60-424-61, 51-819-57, 15-46-217-15, 15-970-15, 60-970-15, 60-618-15, 60-618-15, (להלן: **המשאיות**). בהגעת המשאיות לחד-אסף ובהתאם לשיטת המרמה, שגיב זייף את תוכאות השקליה של הגראות במשאיות, כך שהגדיל במרמה את משקלן תוך שינוי נתוני השקליה במערכת הממוחשבת של חד-אסף. בכל אחת מ-950 ההזדמנויות, שגיב העתיק את משקלן הגבוה יותר של גראות שהובאו על ידי ספק אחר במשאית אחרת, לתעודה השקליה של אחת המשאיות של מתכות טמרה שבה פורטו תוכאות שקלות הגראות.

(5) המשאיות פרקו את הגראות ומכוו אותן לחד-אסף. בהמשך, חד-אסף ביצעה תשלוםם למתכות טמרה בעבור הגראות, בהתאם למשקל המזויף. בכך קיבלו במרמה מחמוד וGANEM סכום כסף בסך שאיןו פחות מ-46.8.

מיליון ל. (להלן: **סכום המרמה**).

(6) בחלק מן ההזדמנויות האמורות כאשר הנאשם או פאסל שימשו כנהגים של המשאות, הנאשם נטל חלק בשיטת המרמה וכן הנאשם ופאסל, בהיותם מודעים לשיטת המרמה, אפשרו את ביצוע המפורט לעיל, הקלו על ביצוע מעשייהם של שביב מחמוד וגאנם. בתמורה לכך, מחמוד וגאנם שילמו לנ>vיגר סך של כ-1,500 ל. בשבוע.

(7) החל מיום 6.8.2013 בוצע עדכון במערכת הממוחשבת של חד-ASF, כך שלא ניתן היה עוד לבצע את שיטת המרמה, כמפורט לעיל. לפיכך במסגרת ביצוע הקשר וקידומו, שביב, מחמוד וגאנם שינו את שיטת המרמה לשיטת מרמה חדשה, לפיה כאשר המשאית של מתכות טקרה, בה נаг הנאשם, עמדה על המשקל, פאסל הסיע את המשאית של מתכות טקרה בה נаг, כך שנגלגלה הקדמים עמדו אף הם על המשקל באותה עת, והוסיפו למשקל הגראוטאות על המשאית בה נаг הנאשם (להלן: **שיטת המרמה החדשה או הנוסף**).

(8) בכחיש הזדמנויות במהלך חודשים אוגוסט עד ספטמבר 2013, במועדים מדויקים שאינם ידועים למאשינה, בהתאם לשיטת המרמה החדשה, שביב, הנאשם ופאסל הגדילו במרמה את משקל הגראוטאות במשאית של מתכות טקרה בה נаг הנאשם באמצעות הוספת משקל חלקי של המשאית בה נаг פאסל. חד-ASF ביצעה תשלומים למתכוות טקרה בעבור הגראוטאות בהתאם למשקל המזוזיף שהוגדל במרמה. בכך קיבלו במרמה מחמוד וגאנם סכום כסף נוסף (להלן: **סכום המרמה הנוסף**).

(9) בחמש הזדמנויות שפורטו לעיל, הנאשם נטל חלק בשיטת המרמה החדשה, וכן הנאשם ופאסל, בהיותם מודעים לשיטת המרמה החדשה, אפשרו את ביצוע המפורט לעיל, הקלו על ביצוע מעשייהם של שביב, מחמוד וגאנם כמפורט לעיל, ומנוו את גilio מעשייהם ותפיסתם של שביב מחמוד וגאנם. בתמורה לכך מחמוד וגאנם שילמו לנ>vיגר סכום בסך של כ-1,500 ל. בשבוע.

(10) במשים המתוארים לעיל, בהזדמנויות רבות, הנאשם קיבל במרמה סכום של 1,500 ל. בשבוע במהלך תקופה המרמה וזאת בתמורה לכך שנטול חלק במרמה, סייע לשביב, מחמוד וגאנם בביצוע המרמה בנסיבות מחייבות, בכך שבהתוito נаг המשאית שנשאה את הגראוטאות, אפשר את ביצוע המרמה בשתי שיטות המרמה, הקל על ביצוע המרמה ומנוו את גilio המרמה ותפיסת שביב, מחמוד וגאנם. לנושם מיוחסות נסיבות מחייבות לנוכח ריבוי מקרי פועלות המרמה, השיטות והתחכים שבשיטות המרמה השונות, סכום המרמה הכלל הגבוה, פרק הזמן הממושך בו בוצעו רב של מבצעים והتبססות המרמה על עבירות זיווף על ידי שביב.

תשובה הנאשם לכטב האישום ומילן הדיוון

.3. בישיבת יום 19.4.2016 מסר הנאשם תשובתו לכטב האישום וכפר במיחס לו. הנאשם לא חלק על כך

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

שעבד אצל מתקנות טمرة ולטענתו הוא שימש נהג במשאית "פול טריילר" שמספרה 61230706 ולא נהג במשאית אחרת חוץ ממשאית זו. הנאשם טען כי במהלך תקופת המרמה הנטען בכתב האישום לא הגיע למפעל חד-ASF לאחר ורישון הנהיגה שלו נפסל. עוד הוסיף הנאשם וטען כי ישנים דברים שנאמרו לחוקר שלא נרשמו, ומנגד נרשמו דברים שלא נאמרו מפיו; וכי הובטח לו שגם יספר בהתאם לבקשת החוקר - לא עצר. הנאשם כפר בכך שהייתה מרמה כלל וטען שלא ידע על המרמה ולא נטל חלק כלשהו במעשה המרמה, וכן לא הוסיף שום משקל למשאית לפי שיטת המרמה החדשה משותה שאotta לא הייתה ברשותו. כמו כן, טען שלא קיבל תמורה נטען בכתב האישום אלא קיבל 400 ₪ בשבוע עבור שעות נוספות. הנאשם טען כי מיד לכשידע על "מעשה המרמה או על האי סדר" מבנית המשקל, הודיע לשוקל האחראי בשם לירון.

4. בישיבת יום 5.4.2017 לאחר שהוחל בשמיית הראיות הודיע הסגנור כי הנאשם טענות ביחס להודאותו. לדבריו, הובתו לו הבתוות שלא עצר וכי לא יונחל נגדו הליך ועל כן הוא סיפר "כל מה שהם ביקשו" לחוקר הפרטי.

5. לאור כפירת הנאשם במიוחס לו בכתב האישום, הביאה המאשימה את ראיותיה והשמיעה את עדיה במהלך מספר ישיבות. מנגד, הנאשם העיד להגנתו ולא הביא עדים מטעמו. תחילת ביקש הנאשם העיד מספר עדים. עדים אלו לא התיצבו ועל כן ביקש לזמןם באמצעות בית המשפט, העדים זומנו אךשוב לא התיצבו, ובישיבת יום 20.6.2017 הודיע סופית כי אינו מבקש להעדים.

6. מטעם המאשימה העידו העדים הבאים: אריק גנבר (להלן: גנבר), רואה חשבון במקצועו אשר עבד עד שנת 2012 בתפקיד חשב בחד-ASF ומماז מועד זה מנהל מפעל המחוור של חד-ASF (עדותו תועדה בעמ' 52-23 לפרוטוקול - למען הסדר הטוב יבהיר כי כל ההפניות הן לפרוטוקול אלא אם צוין אחרת); שגב מלכה ששימש בפרק הזמן הרלוונטי בתפקיד "שוקל" במפעל חד-ASF (עדותו תועדה בעמ' 105-122); ליין עזר (להלן: ליין) מנהל לוגיסטיקה בחד-ASF וסגןו של גנבר, ליין גם מילא מקום השוקל בעת זהה האחרון ונדר מהעבודה (עדותו תועדה בעמ' 64-58); משה בכיר - שitousק בחד-ASF כמנהל מערכות מידע (עדותו תועדה בעמ' 67-74); דן קניג (להלן: KENIG) מהנדס תוכנה, מתכנת בחברת "תירוש" שפיתחה עבור חד-ASF את התוכנה לניהול השקייה (עדותו תועדה בעמ' 58-53); אלן קטן (להלן: קטן) חוקר פרטי מטעם חד-ASF (עדותו תועדה בעמ' 75-93); Յוסי קירוי (להלן: Kirui) חוקר ששימש החוקר הראשי בתיק מטעם יחידת המשטרה (עדותו תועדה בעמ' 100-105); אליהו פרנקו חוקר במפלג ההונאה במשטרת ישראל (עדותו תועדה בעמ' 99-99); הנאשם העיד ועודותו תועדה בעמ' 125-177.

7. בתום הבאת הראיות סיכמו הצדדים את טענותיהם בעל פה. בהחלטה שניתנה ביום 31.8.2017 הורית על זימון הצדדים לשפטת השלמת סיכומיים, בה נתבקשו להתייחס לשורת נושאים שפורטו בהחלטה. הצדדים השלימו סיכומיהם, וכעת בשלה העת למתן הכרעת דין.

דין והכרעה

8. לאחר שהraiות הונחו לפני הצדדים סיכמו את טענותיהם וניתנו הבהרות נוספות על ידם, הגעתו לכלל

מסקנה כי המאשימה הרימה את הנטול המוטל עליה והוכיחה את העבירות המיוחסות לנאים מעל לכל ספק סביר, בחידושים קלים ובמספר הסטייגיות כפי שיווהר ברגע הכרעת הדין.

9. תחילת אקדים רקוּם כללי ואפרט את הגוף המעורבים בפרשה ואת מערכ הפעולות, ולשם הקלה על הדיון אמונה בתוך כך מספר ביטויים מڪווים בהם נעשה שימוש על ידי העדים. לאחר מכן אעbor להכריע בטענות לגבי שיטת המרימה העיקרית. הדיון יערך במספר מהלכים עיקריים - הראשון דיון בשאלת אם הוכחה שיטת המרימה, השני - פרטי שיטת המרימה הנטענת תוצריה והיקפה, השלישי - מיקוד חלקו של הנאשם במרימה והთוצאות הנובעות מכך לגבי אחוריותו, והרביעי - דיון בסיסות העבירה המיוחסת לנאים. בנוסף, אדון בשיטת המרימה הנוספת-החדשה הנטענת בכתב האישום.

רקע כללי

10. חד-אסף היא חברת שנסחרת בבורסה לנירות ערך בתל-אביב והוא עוסקת במגוון עסקים הקשורים במתכות. בין היתר היא עוסקת במחזור מתכות, ומחזיקה באתר-מפעל המצוי באזורי התעשייה בעכו שמכונה "קרית הפלדה" (להלן: **המתחם או מתחם חד-אסף**). במהלך שגרת עסקיה רוכשת חד-אסף גראותות לשם התקנת ויבודן לאחר מכן חלק מהתליק המחזור. את הגראותות רוכשת חד-אסף במספר ספקים אשר מוכרים לה את המתכות שברשותם אותן הם אופפים מקומות שונים (עמ' 23).

11. מתכות טمرة היא חברת הנהגה חד-אסף לרכוש גראותות ובחברה זו הועסקו הנאשם ונגאים נוספים. מתכות טمرة הייתה בתקופה הרלוונטית אחד הספקים הגדולים של חד-אסף וסיפקה לה כ- 30% מגראותות המתכת (כ- 6,000 טון בחודש) (עדות וגור, עמ' 25 ש' 17). בעליה של מתכות טمرة הם מחמוד וגאנם. הנאשם הועסק במתכות טمرة כנהג משאית. אין חולק כי במהלך תקופת המרימה המתוארת בכתב האישום עבד הנאשם במתכות טمرة (עדות הנאשם עמ' 125; עדות הנאשם במשטרה - ת/12, ש' 9). לטענות הנאשם לגבי פרקי הזמן בהם עסוק בפועל בנהיגה נידרש בהמשך. עוד עולה מן הראיות כפי שיפורט בהמשך, כי הנאשם נהג דרך קבוע במשאית שמספרה 51-819-57 (להלן: **משאית הנאשם**).

12. תחיליך רכישת גראותות על ידי חד-אסף מהספקים כרוך בהובלת גראותות על ידי הספקים אל המתחם באמצעות משאיות השויות לספקים. לשם עירcit ההתחשבות בין חד-אסף לבין ספק גראותות, יש צורך לדעת מה משקלן של גראותות, ולצורך כך המשאיות נשקלות במתחם. על תחיליך השקילה נעמוד בפרק תוך שנתאר את המסלול שעוברת משאית שנושאת גראותות למנ הגעה אל שערו המתחם ועד צאתה.

13. המשאית העמוסה בגראותות מגיעה אל שערו המתחם חד-אסף, שם מזין השומר בשער את מספר הרישוי לטור מערכת "המקושרת" בין היתר לעמדת השקילה (עדות וגור עמ' 42 ש' 22). פרט זה נכנס למאגר הנתונים שנitin לאחר מכן לשלוּף ממנו פרטי המשאית במהלך השקילה (עדות קניג עמ' 54 ש' 3 ואילך). יובהר כי פרטי המשאיות, לרבות שיווקם כל משאית לספק, מוגדרים מראש המערכת הממוחשבת ועל כן נתוניה אינם משתנים אלא באופן

יזום. המשאית ממשיכה אל עמדת השקליה, בה אמורה להישקל ביחד עם המטען. אותה עמדת שקליה היא ליבה של פעילות המרימה מושא האישום (עדות וגור, עמ' 26). עמדת השקליה כוללת מצולמות "שקוראות" את לוחית היזוי של המשאית (עדות וגור עמ' 42 ש' 25; עדות קנג עמ' 53 ש' 7), לאחר שלוחיות היזוי של המשאית נקלטה בעינית במשקל, ניתן לשער את מספר הרישוי של המשאית למסמך השקליה הרלוונטי (עדות לירון, עמ' 63 ש' 6) ועל כך נרחיב בהמשך.

14. המשקל בו אמורה להישקל כל משאית המגיעה לחד-אספּ הוא משטח/מסלול, הקרויה מזוני גשר, עליו עולה המשאית ונשקלת. בעמדת השקליה קיימים שני מזוניים (מסלולים) מקבילים אחד לשני. ליד המשקל קיימת עמדת השוקל המאפשרת על ידי עובד חד-אספּ שנקרא "שוקל", אשר מופקד על תהליכי השקליה ו邏輯 על המשאיות הנשקלות (ראו להמחשה תמונה 234 בתוך ת/26). בתוך עמדת השוקל מצוי מחשב אליו מנוטרים הנתונים הקשורים בשקליה. במקלול הראות מצויות תמונה שמחישה את תהליכי השקליה, ראו תמונה 234, 236, 238, ו-239 בתוך ת/26.

15. תהליכי השקליה כולל שלושה שלבים עיקריים. הראשון הוא **תהליכי שקלת הברוטו**: כאשר המשאית עולה על המשקל, מצלמה "קוראת" את לוחית הרישוי (עמ' 54 ש' 6) או אז השוקל יכול לבחור את המשאית ולהזין את פרטיה. משאית שפרטיה לא מזינים על ידי השומר בכניסה - לא ניתן לשולוף את נתוניה ולהזין בשקליה המתבצעת ולהפיק בהמשך תעודה שקליה (עדות וגור עמ' 43 ש' 1). המשאית נשקלת ונตอน השקליה מופיע במחשב המציג בעמדת השוקל (עמ' 54 ש' 7). הנตอน בשלב זה מצביע על משקל המשאית הכללי ברוטו (משקל המשאית + הגראוטאות = משקל הברוטו). לאחר שהמשאית נשקלת, עורך השוקל מזכיר ידני (להלן: **הזכיר הידני**) בו נרשמים בכתב יד פרטי הספק והמשקל ברוטו, והזכיר נמסר לידי נהג המשאית (עדות וגור, עמ' 26, 27), אשר אמור למסור אותו בהמשך לבעל תפקיד במתחם שמכונה "מסוג".

השלב השני הוא הליך **טסוג**. לאחר השקליה ממשיכה המשאית את דרכה אל שטח המועד לפיקת המטען, וכך נכנס לתמונה ה"מסוג". הוואיל ובגרוטאות עסקין, החומר אינו אחד וככל מיini מתכוות מסוימים ובאיוכיות שונות ולעתים גם פסולת שאינה מתכוות. תפקיד המסוג הוא להעיר את סוג המתכת שכלל במטען, לציין מה הערכתו לגבי משקל כל סוג של מתכת, ואת הפחת בגין הפסולת. המסוג רושם על גבי המזכיר הידני, אותו קיבל הנהג מן השוקל ומסרו למסוג, את הערכתו לגבי קיומה של פסולת, לגבי סוג המתכת, ואם המטען כולל מספר סוגים - מה הערכתו למשקל כל סוג; ומctrף את חתימתו. המזכיר האמור נמסר לידי נהג המשאית וחוזרת אל המשקל לשקליה נוספת. בהגיע הנהג אל המשקל הוא מוסר את המזכיר עם התרומות של המסוג לידי השוקל (עדות וגור עמ' 26, 29).

וכאן מגעים לשלב השלישי, **שקלת ה"טרה"**. בשלב זה נשקלת שוב המשאית כשהיא **ריקה** מהגרוטאות. משקל זה היכול את משקל המשאית בלבד ללא המטען, מכונה "משקל טרה" (עמ' 54 ש' 10). שקליה זו נועדה כדי לחלק את משקל הגראוטאות "נטו" (המשקל ברוטו מינוס משקל המשאית = משקל הגראוטאות) שעל בסיסו אמורה להיעשות התחשבות בין חד-אספּ לבין ספק הגראוטאות. לאחר שקלת הטרה, מפיק השוקל תעודה שקליה ממוחשבת, וועל מתעודה השקליה נמסר לידי הנהג או לידי נציג הספק בסוף היום, וועתק נוסף לזכיר הידני ו莫ועבר להנחלת החשבונות לשם ביצוע התחשבות (עדות וגור עמ' 26). המוגז ת/1 כולל את תעודות השקליה הרלוונטיות לנטען בכתב

האישום, וניתן להתרשם מהרכב התעוזות והנתונים הכלולים בכל תעודה. נמקד את מבטנו בתעוזת השקליה והמצר הידי שועומדים בלבית הראות.

16. לשם שלמות התמונה יצוין כי חלק מהמשאיות שמשמעותן אל המתחם הן משאיות שכוללות "אמבטיה" אחת, ואילו חלון גוררות שתי "אמבטיות" משא. במקרה מהסוג האחרון, תהליך השקליה מתבצע פעמיים, כל פעם לגבי כל אמבטיה (+משאית- "סוס") בנפרד. הנג המשאית מנטק נגרר-אמבטיה אחד, עובר דרך המשקל, מנטק את האמבטיה, לחבר את האמבטיה השנייה ומבצע שוב שקליה. במקרה זה מופקת תעוזת משלו' אחת, אך בה מצוין משקל לגבי שות אמבטיות, אמבטיה 1 ואמבטיה 2.

17. **תעוזת השקליה** היא מסמך ממוחשב אשר כאמור מונפק לאחר תום תהליך השקליה והוא כולל מספר פרטימ, לרבות: תאריך ושעת כניסה המשאית; תאריך ושעת יציאת המשאית; ערך שקלית הברוטו; ערך שקלית הטרה; המשקל נטו. כן כוללת התעודה נתונים לגבי משקל של כל סוג של חומר (ע"י בוגמאות בתוך ת/1; עדות וגנרט עמ' 29), נתון שנלכח מה مصدر הידי בו כאמור המסוג מסווג את החומר לקטגוריות שונות. תעוזת השקליה כוללת כמובן גם את מספר המשאית, שם הספק ושם הנהג. ואולם לגבי שם הנהג המופיע בתעוזת השקליה, אין מחלוקת כי נתון זה אינו מדויק (ראו סיכון המשימה, עמ' 71 ש' 20), שכן מדובר בנתון שנקבע מראש במערכת ומושיר למספר המשאית באופן אוטומטי (עדות וגנרט, עמ' 29 ש' 27). גם שניתן להגדיר את שם הנהג כל פעם שהמשאית נכנסת אל המתחם, לא קיימת הקפדה על כך.

18. **גילוי המרימה** - לשאלת גילוי המרימה והשתלשלות הדברים שלאחר מכון חשיבות רבה. בתחילת חודש ספטמבר 2013 סגן של גנרט, לירון, הודיע לגנרט כי הנאשם התקשר אליו ותריע על מרימה המתבצעת במתחם (עמ' 50 ש' 12). לירון העיד בבית המשפט וציין כי ביום 10.9.2013 הוא קיבל שיחת טלפון מהנאשם בה אמר לו "**יש שיב צב שעל המשקל עולה משאית ואחריה עולה משאית נוספת עם הגலגים הקדמיים שמנגדילה את המשקל...**". לירון גם העיד שהנאשם סיפר לו שהוא מודיע לכך, כי הדבר נמשך הרבה זמן, וכי נהג אחר של ספק נוסף (ספק בשם "עסליה") ראה את המקרה. מידע זה הועבר על ידי לירון לגנרט (עמ' 58 ש' 6 ואילך; עמ' 59). בסמיכות לכך, שיחת טלפון עם תוכן דומה התקבלה מנהג של ספק המתקנות "עסליה" (עמ' 50 ש' 12; עדות לירון, עמ' 59 ש' 24). גילוי המרימה נעשה אף על ידי הנאשם, ויושם אל לב - בשלב הראשון שיטת המרימה (העיקרית) טרם נודעה (עדות לירון, עמ' 60 ש' 1) ואף הנאשם לא ידע כיצד מתבצעת המרימה (לפי השיטה העיקרי). יציין כי גנרט העיד שהוא הבחן שקיים פער בין רמות המלאי בשטח לבין המלאי הרשום בספרים והוא תחילת זקף זאת להאטה באספект הגראוטאות בשל חדש הרמדאן שחל באותה תקופה (עמ' 23 ש' 18 ואילך, עמ' 41 ש' 1). באותו שלב החל גנרט לבדוק את העניין ביחס למנכ"ל המפעל, ובדיקת ראשונית גברו החשדות. מכאן פניה חד-אסף לחוקר פרטי שת ח |יחקיר את שגיב, אשר הודה בפרשה וחשף את שיטת המרימה; וכן את הנאשם, שאף הוא הודה במעורבות בפרשה - וכך עוד נשוב. ביום 2.10.2013 הוגשה תלונה במשטרה.

19. **פעולות החוקר פרטי** - כעולה מהראיות, חד-אסף שכרה שירותו של חוקר פרטי, אליו קטן, שביצע מספר פעולות לפני שהמשטרה החלה לחזור בפרשה. בין היתר נפגש קטן עם הנאשם ושגיב ושותחו עמו. שיחות אלו, שככלו הודהה של השניים - הוגשו כראיות, וקטן העיד בבית המשפט. חשוב לציין ולהזכיר כי כאשר החוקר פרטי נכנס

لتמונה והחל בחקירה, פרט שיטת המרמה לא היו ידועים לחד-אסף ומכאן גם לא לחקור הפרטי. על בסיס המידע הראשוני שהוא אצל חד-אסף, הובא לידיות החוקר כי השיטה היא "**শמשאית עולה לא במלוא כובד משקלה על המשקל והוא משבשת את הנמנויים**" (עדות קטן, עמ' 75 ש' 11), ובמהלך הדברים הועלו כיוונים לגבי אופן המרמה - אך שיטת הפעולה בה נקט שגיב, נטען בכתב האישום, לא הייתה ברורה. אם כי כבר בשלב זה החשד נפל על שגיב ועל הבעלים של מתכות טمرة (עדות קטן, עמ' 75 ש' 18).

כאן המקום לציין כי אין בידי לקבל את הניסיון להטיל דופי בנסיבות החוקר הפרטי שביצע פעולות שהניבו ראיות בתיק זה. איןני שותף לעמדת שאין לייחס מהימנות לראיות שנאספו על ידי קטן או בעקבות הפעולות שביצע, שעיקרו "תשאול" הנasm ושביב. האזנתי בקשר רב לשיחות שנייה החוקר עם הנאשם ועם שגיב ולא התרשם כי בשיחות אלה או בפעולות הנוספות שביצע, היו כרוכים מעשים שפגעו בנסיבות הראיות או שיש בהם להטיל דופי בראיות שהושגו. לגבי מהימנותו האישית של קטן, ניתן ליתן אמון בדברים שנמסרו על ידו. קטן נשאל אם היה מעורב בהליכים משפטיים, והוא השיב כי הוגש נגדו כתב אישום בעבירות מס, בהיותו מנהל של חברה, והמשפט הסתיים לאחר שיויסה לו עבירה מסווג אחירות קפידה, ב"מבחן ללא הרשות" (עמ' 86 ש' 18). גם במקרה זה אין כדי לפגוע בנסיבות קטן. לבסוף, יש לזכור כי מה שעומד על הפרק הוא ראיות שמקורן בעדים אחרים ולא בקטן עצמו.

גם לו נמצאה, "תחבולה" כלשהי בפעולות החוקר, בוודאי שלא היה בכך כדי להוביל לפסילתן של הראיות שהושגו. בהקשר לפעולותן של רשות החקירות המשפטית, הדיון מכיר בכך שלעתים רשאים גורמי החקירה בעת איסוף הראיות לנוקוט בתחוםם נאלה ואחרות (ע"פ 4109/15 **מירוץ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנתב, פסקה 25 (פורסם בנתב, 9.7.2017)). עם זאת, יש להבחין בין תחבולה מותרת וכשרה לבין תחבולה נפסדת (ע"פ 2831/95 **אלבה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(5) 292, 221 (1996)). נראה כי בהקשר של פעולות החקירה משטרתית הגבול שאין לחוץ אותו הוא פגעה בעקרונות יסוד המוקנות לנאמם כגון: שימוש בזכות השתקה; בזכות להימנע מהപללה עצמית; וביכולת הבחירה של הנאשם (ע"פ 7939/10 **זרורוב נ' מדינת ישראל**, פסקה 56 לפסק דיןו של כב' השופט דנציגר (פורסם בנתב, 23.12.2015); ע"פ 9613/04 **בן סימון נ' מדינת ישראל**, פסקה ל" (פורסם בנתב, 4.9.2006)). ספק אם ניתן לישם אמות מידה אלו במלואן על החקירה שלא נערכת על ידי רשות החקירה משטרתית, ولو מן הטעם כי פער הכוחות הטבעיים בין נאשם-משטרת, עם כל אגד הכוחות והסמכויות הכספיות שנתווגות למשטרת, לא קיים בחקירה המבוצעת על ידי חוקר פרטי. סבורני כי גם השימוש סטנדרטים מחמורים לא מוביל למסקנה כי יש להטיל ספק בראיות שנגבו על ידי החקירה, באשר לא נפגעה אף זכות מזכירותו של הנאשם, ונitin לסכם ולומר כי החקירה התנהלה בצורה הוגנת ולא דבקה בה פגם.

20. כתוב האישום מתאר שתי שיטות מרמה. לפי השיטה הראשונה (העיקרית) הגדיל שגיב את משקל הגראוטאות על ידי שינוי השקליה במערכת הממוחשבת של חד-אסף בכ-950 הzdמנים. השיטה הייתה העתקת משקלן הגבוה יותר של גראוטאות שהובאו על ידי ספק אחר אל נתוני השקליה של אחת ממשאיות של מתכוות טمرة, תוך ניצול אפשרות לעשות כן במחשב שnitר את נתוני השקליה בעמדת השוקל. השיטה הנבענת השנייה "פרימיטיבית" יותר, לפיה הוגדל המשקל באופן שימושית של מתכוות טمرة עדמה על המשקל ומשאיות נוספת גם היא של מתכוות טمرة עליה עם הגלגים הקדמיים על המשקל והוסיפה משקל. בשיטת מרמה זו נעשה שימוש בכחישן הzdמנים. נקדמים ומתאר כי שיטת המרמה השנייה הייתה מאוחרת בזמן, ובה על פי הנטען בכתב האישום נעשה שימוש לאחר ים 5.8.2013, במועד זה נערך עדכון במערכת הממוחשבת של חד-אסף (שאינו קשור כלל למרמה) שלא אפשר עוד ביצוע המרמה

21. עתה נעבור לדון בפирוט בריאות כל שהן נוגעת לשיטת המרמה העיקרית ותפקידו של הנאשם בה. ניתן לומר כי הראיות המונחות לפני מתיחסות לשני מעגליים, המועלג הראשון נוגע לשיטת המרמה ולאופן בו בוצעה, והמעגל השני מתיחס לתפקידו ולחילוקו של הנאשם בתוך שיטת המרמה. לפיכך, הדיון יתקיים באופן שתחילה נעמוד על השאלה אם הוכחה שיטת המרמה ומה פרטיה - ולאחר מכן נעבור לדון במעגל השני, הקונקרטי יותר, הנוגע לתפקידו ולחילוקו של הנאשם בפרשה.

שיטת המרמה העיקרית

22. דומה כי הראיות שמונחות לפני מלמדות בבירור על קיומה של מרמה שבוצעה לפי השיטה שתוארה בכתב האישום. במקדם המרמה עומד פועלו של שגיב, אשר תיפקד בתור שוקל בחד-אסף והוא אשר ביצע את מעשה התרמיית באופן שהגדיל את משקל הגורטות, מה שגרם לזכות את מתקנות טمرة בסכומים עדפים שלא מגיעים לה, המסתכניםים על פי הנטען בסך של כ-8.46 מיליון ₪. הראיות העיקריות באמצעותן הוכיחה המשימה את שיטת המרמה, הן דבורי של שגיב בפני החוקר הפרטיו ותעודות השקילה המזוכיפות שהן למעשה תוכרי הזיף, זאת בנוסף לראיות נוספות הקשורות בהמשך. הויל שגיב הוא איש שעומד בלב מלאכת המרמה (כאשר על פי הנטען בכתב האישום מתקנות טمرة גורפת את עיקר טובת ההנהה), אך טבעי שנפתחה את דיונו בראיות שמקורן בשגיב.

הראיות שמקורן בשגיב

23. שגיב עבד בעמדת המשקל בתור שוקל עד אשר התפוצצה פרשת המרמה בספטמבר 2013 והוא עבד בתפקיד זה כ-8 חודשים. בתקופה הרלוונטית לביצוע שיטת המרמה, העיקרית והחדשנית, שגיב היה השוקל היחיד ואולם החליף אותו לירון, בהפסכות או בימים בהם נעדר מעובdotו (עמ' 107 ש' 1 ואילך). מכלול הראיות הוגש תיעוד לגבי נוכחות שגיב בפועל (ת/20) בחודשים ינואר עד ספטמבר 2013. ממסמנים אלו עולה כי עד ליום 15.9.2013 נכון שגיב בעבודה באופן רצוף למעט היעדרויות בחגים ובימי חופשה בודדים.

24. כאמור, בעקבות החשדות שעלו לגבי מרמה שמתבצעת בתחום, פנתה חד-אסף לחוקר פרטי. החוקר קיים עם שגיב שיחה ביום 15.9.2013. קטן, החוקר פרטי, העיד כי השיחה בין לבין שגיב לא הייתה מצאה, אך בשל מגבלות זמן הופסקה וסוכם בין השנים להיפגש למחירתו, אלא ששגב לא הגיע ותרץ את אי הגעתו במחילתו. לדבריו קטן, הוא הבין כי מדובר באמתלה ובעקבות כך הגיע אל מקום מגוריו של שגיב, נועד עמו בגין ציבורי ושם ביקש כי שגב יתקשר לפאסל (שמכונה גם ח'יליל - עמ' 83 ש' 10) ולהקליט שיחה עמו (עמ' 82; הדיסק המתעד את ההקלטה - ת/34). בשיחה זו נשמע שגיב אומר דברים מהם משתמע כי הוא "הסתבר" בפרשה, אם כי צריך לזכור את טענותו של שגיב כי הדברים היו פרי יוזמה והנחיה של קטן כדי להפליל את הדבר الآخر.

25. במהלך השיחה בין החוקר לשגיב התווודה שגיב לגבי המרמה וחשף את שיטת הפעולה. שיחה זו תועדה

(ת/33(א), בהמשך תומלהה (ת/33(ב)). בנוסף לכך במהלך שיחתו של קطن עם שגיב, רשם קطن את דבריו שגיב בכתב יד ושגיב חתום על כל דף ודף (ת/33(1),(2),(3)). בנוסף לשיחה שנערכה בפגש ביום 15.9.2013, כתב שגיב מכתב התוודאות וה坦צלות המופנה להנחתת חד-אסף (ת/9). בהמשך ולאחר שהענין עבר לחקירה המשטרתית, נערך עימות בין החוקר לבין שגיב - ת/14.

26. בעדותו בבית המשפט, מסר שגיב דברים שסתורים את התיעוד מהשיחה עם החוקר הפרטיא ולא מתישבים עם הודהתו המלאה בוציע המרימה, ועל כן ביקש המאשימה לבקר תוכן ראיות החוץ על פני עדותם בבית המשפט. כיצד, בית המשפט מוסמך לקבל אמרת חוץ של עד ולהעידה על פניו עדותם בבית המשפט, בהתאם להוראות סעיפים 10א(א) ו-10א(ג) לפקודות הראיות [נוסח חדש], התשל"א- 1971 (להלן: **פקודת הראיות**). לשם נקיטת מהלך זה יש להוכיח כי מתן האמרה הוכח במשפט, מסר האמרה הוא עד במשפט וניתנה לצדים הזדמנות לחוקרו, וכי העדות שונה בפרט מהותי מהאמרה או כאשר העד מכחיש את תוכן האמרה (ע"פ 440/87 **חדד נ' מדינת ישראל**, פ"ד מ"ג(1) 793 (1989); ע"פ 2404/09 **אלחמייד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.09.2009); דנ"פ 4390/91 **מדינת ישראל נ' חאג' יחיא**, פ"ד מז(3) 676 (1993)). במקורה שלפנינו נראה כי מתן האמרה הוכח (על ידי עדות קطن ואף בדברי שגב עצמו, עמ' 109 ש' 20); אין חולק כי מוסר האמרה (שגב) עד במשפט; ואין ספק כי דבריו בבית המשפט אינם עולמים בקנה אחד (לשון המועטה) עם תוכן אמרות החוץ. יש לציין כי קיומה של סמכות להעדיף את אמרת החוץ אינה מהוות סימנה של הבדיקה אלא רק ראשיתה, שכן על בית המשפט לבחון את מהימנות האמרה. בחינה זו נעשית לאור נסיבות מתן האמרה, הראיות שהובאו במשפט, התנהגות העד במשפט ואותות האמת שנתגלו במהלךו. עוד לשם שלמות התמונה יובהר כי לשם הרשות הנאשם על סmgr ראייה זו, נדרש חיזוק, שיעורו ומידתו תלויים, בהתאם לפור, במידה מהימנות שניתנת לאמרת החוץ (סעיף 10(ד) לפקודות הראיות; ראו בין היתר: ע"פ 2246/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 23 (פורסם בנבו, 23.4.2014)).

27. אציג עתה את גרסת שגב שהוצאה במהלך שיחתו עם קطن, לאחר מכן אסקור את עדותם בבית המשפט ולבסוף אפרט מדוע יש להעדיף את גרסת שגב שנמסרה לחוקר הפרטיא על פני גרסתו בבית המשפט.

28. במהלך שיחתו עם החוקר הפרטיא וכחלוף כשבטים מתחילת השיחה, בהן התקש שגב למעורבותו במרימה, הודיע שגב כך: "**אני הולך לספר לך את האמת ומסקן את עצמי ואת משפחתי, אבל מצפה שאני אהיה מוגן מהתביעות כי אתה מבטיח לי**" (ת/33(1), עמ' 12). לאחר הדברים אלו סיפר שגב בפרוטרוט את מעשי המרימה וכי ציפף התביעות (ת/33(2)). על תחילת הקשר בין מתכוות טمرة והתפתחותו לאחר מכן מסר שגב כך:

"באפריל הזה כישבתי במשקל פנו אליו מתכוות טمرة למסחר, מחמוד וגאנם, הציעו לדאוג לי, זה לא הגיעisher, היו דיבורים ועד דיבורים ולאט לאט שברנו מחסומים. הם הציעו לי לרשום משקל גדול יותר בתעוזות המשלו של המתכוות שהם מבאים לחוד והם יתנו לי משחה. לא היה סכום מוגדר אבל הוא מחמוד היה זורק לי 10 פעם 15, זה 10 אלף ל"י בשבוע תמורה הרישום במשקל הגבואה יותר. הוא נתן לי את זה בזמןן, לא היה משחו מוגדר, אבל ברור

שהסוכם הושפע מהנסיבות העודפת לשפטה על שם מתקות טمرة".

29. בהמשך, פירט שגיב בפני החקיר את האופן בו בוצע היזוף בתעודה השキילה ובכך פוענחה "ה קופסה השחורה" - ליבת שיטת המרימה שלא הייתה ידועה לפרטיה קודם לכן. כך הסביר שגיב (ת/33(2)):

"אני אספר לך קודם את הבג במערכת שאפשר את זה. נכנסת משאית כבда למשקל א' שקרוב אליו ואני רוצה להתאים את המשאית של מתקות טمرة עם משקל נמוך למשאית במשקל א', אני מacha משאית קטנה מתקות טمرة תעללה על משקל ב' שבו יש משאית כבדה. אני שוקל את א'. זהו. לעיתים זה עובד לפחות פעמים לא לרוב זה לא עובד. על הפטק הידני אני רושם את המשקל האמיתי של כל אחת מהמשאיות...זה התוכנה הכל מוגרת שראיתי בחימר שלי. היא ישנה ולא משוכללת. כששתי משאיות עומדות על המשקלים זה אפשרי בתנאי שלא באות ורגע, אני עושה אינטגר אלא אני מacha שתיהן בתנועה הטבעית יעדכו את החישון ואז המשאית שיש בה יותר יורדת, אני מacha ועושה אינטגר ואז זה רושם את שניהם אותו דבר, ואם הן בתנועה המשקל משתנה קצת הוא יורדת. אם המשאית עומדת אז השינוי הוא במשקל הנגיג שירוד מהמשאית ובא אליו, אז משקל המשאית הקטנה שבו אני זיפתי יראו 100 ק"ג פחות כי הקפיצים הם של 20 ק"ג. لكن יש תעוזות שבזווית אתה הפרש של 100 ק"ג ויש במקרה שהם תואמות והזיף הוא אחד לאחד. אח"כ כשהנוגה של טمرة חוזרת מהמסוג אני עובר בעט על הרישום הקודם הנמוך לא תמיד רק כאשרה רואה בפטק שינוי במשקל שעשייתי בעט, ואני רושם את המשקל בפטק בהתאם למשקל המזיף בתעודה המשלוח השキילה שהועתקה מהמשאית א'".

30. עדותו של שגיב בבית המשפט לא תامة לחלוtin את הדברים שמסר לחוקר קטן. כבר בתחילת החקירה הראשית, מיד לאחר שהוזכר שמו של קטן אמר שגיב: "מכאן ועכשו אני לא עונה שום שאלה לגבי אליו קטן...הוא אדם שקרן הזמן אותו לשיחה ללא כל התחכחות....עם אריק גונר, שניהם אמרו לי שהם חוקרים כמו משטרת לפני שתגיעו לשטרת. ואז נלחצתי מהטיספור...במגרש היהתנו צו פניה שככל פקיד וכל אדם...אומר לך תשיג לעצמך עוז"ד טוב" (עמ' 107-108). ברוי כי טענות אלה הצריכו את שגיב למסור הסברים לגבי תוכן הפרטים שמסרlein, אך במשמעות זו הוא כשל הן בעדוito בבית המשפט והן במהלך העימות בין ל追问 קטן בשטרת, עת בירך לא להטעמת עמו ולרוב שמר על שטיקה ונמנע מלמסור פרטיים.

31. הנאשם התכחש בבית המשפט למרבית הדברים שמסר ל追问 והעלה גרסה מובלבלת, לא אחידה, מלאת סתירות פנימיות, לא הגיונות ואיינה מתיחסת עם יתר הראיות. דבריו של שגיב במהלך המשפט, מעוררים קושי רב. שגיב נודד בין מספר גרסאות: בין הכחשה טוטאלית לכל מה שאמר ל追问 תוך שלילה מכל וכל כי הוא מעורב בתרמיות כלשהו, ואף תיאור השיחה עם קטן כהיזות וכדבר לא דמיוני; לבין גרסה לפיה הוא אמר חלק מהדברים אך שיקר בתוכן הדברים שמסר (ראו לדוגמה עמ' 11 ש' 20; עמ' 113 ש' 2; עמ' 113 ש' 9). לצד תחזיות זו בגרסאות, מסר שגיב לגבי

חלק מן הדברים שאינו זוכר (למשל עמ' 114 ש' 1); וכי בחלק מן הדברים נפלו אי-דיוקים (עמ' 114 ש' 5). ודוק: שגיב לא מסר גרסה אחידה אלא בליל של טענות.

.32. בבית המשפט נשאל שגיב ארוכות לגבי מהלך השיחה עם החוקר הפרט. שגיב לא ידע להסביר מדוע לדבריו הוא שיקר לקטן (עמ' 112 ש' 5; ש' 14); וההסברים והרמייזות שגובלים בתיאוריות קונספירטיביות, כגון הטענה כי כאשר שגיב נכנס לחדר **"הציג לי כס מים מוכנה על השולחן, וכי דע מה היה בהם..."** (עמ' 112 ש' 19) - אינם משכנעים. זו המסקנה גם לגבי דבריו כי הוא אדם "שմדבר הרבה שטויות" (עמ' 115 ש' 17) וכי היה "בבלאך אאואט" (עמ' 108). בעניין החתימה על הדפים ת/33 (שרשם קטן במעטם השיחה) טען שגיב שהוא חותם על הרבה דברים מבלי לשים לב (עמ' 110 ש' 8), גרסה שאינה מתיחסת עם מהלך השיחה בין לבון קטן. אשר לחתימה על תעוזות השקילה במהלך השיחה עם החוקר, שגיב לא חלק על כך שהוא חתום על המסמכים. ברם, הסבירו לפיהם הוא חתום לאחר "שלא התעמק"; חתום על התעוזות "ככה" (עמ' 114 ש' 18 ואילך); וכי הוא "לא אדם רגיל" אלא "לחוץ" וכל דבר שמראים לו הוא לא בודק אלא הישר חותם (עמ' 114 ש' 25) - אינם משכנעים גם הם.

.33.ברי אףוא כי גרסתו של שגיב בבית המשפט אינה משכנעת כל. מנגד, הדברים שמסר שגיב לחוקר בעלי משקל פנימי משכנעו. זאת, בנוסף לכל הנסיבות הקשורות למסורת הדברים, מולייכים למסקנה שהgresה שנמסרה לחוקר משקפת אל נכון את הפעולות שביצע שגיב. אבהו:

ראשית, תוכן השיחה ואופן מסירת הדברים. ניכר כי בתחילת השיחה ניסה שגיב להרחיק את עצמו מכל מעורבות במשבי המרמה, והודיעתו בביצוע המרמה באה בהדרגות לآخر שיחה ארוכה בין שגיב לבין קטן במהלך החוקר "הזכיר" שני אלמנטים מרכזיים: הראשון "רמיזה" לכך שיש תעוזות שקילה עם משקל זהה, ככלומר כי נמצאו תעוזות שקילה של מתקות טمرة ובמקביל תעוזות עם משקל זהה של ספקים אחרים (עמ' 59-54 ב-ת/33ב; עמ' 63-64); והשנייה "רמיזה" על קיומו של קשר חריג בין שגיב לבין נציגי מתקות טمرة (ת/33ב', עמ' 88 ואילך). הדברים שמסר שגיב היו אףוא לאחר תהlixir של עיבוד ועיקול של הנתונים על ידו, תוך כדי מהלך מחושב ורצינוני ולאחר התלבטות לא קלה שנמשכה זמן ממושך. בטור כך, מביע שגיב חשש לשטרף פעולה ולגשת לנציגי מתקות טمرة כדי להקליט שיחה עםם (ת/33ב, עמ' 88 ואילך; ת/33ב, עמ' 90 ש' 1 ואילך). בנוסף לכך, ניתן כי ההתרשםות היא שגיב הוא אדם נבון, ולא הבחןתי כי דבריו נאמרו מתוך חולשה באישיותו - מלבד כਮון הקושי הכרוך בעצם התובנה שניכר כי קיימת אצלו, כי הוא חשור בביצוע מעשי מרמה חמורים.

שנית, תוכן הדברים שמסר שגיב מלמדים על מהימנותם. שגיב מסר נתונים מפורטים, שיורדים לעומק פירוט תהlixir השקילה, הוא נתן הסבר מكيف על תהlixir השקילה ודבריו אף לוו בשרטוט (ת/33ב, עמ' 11-12). הפירוט שפאיין את דבריו של שגיב קיים הן לגבי חלק השיחה כאשר הבהיר את מעורבותו, והן לגבי החלק בו התווודה על חלקי בפרשה. פירוט שכזה אף מוליך למסקנה כי מדובר בדברים בעלי משקל גבוה.

שלישית, במהלך שיחתו של החוקר עם שגיב ומלייך התיעוד המוקלט, קטן רשם את דבריו של שגיב על גבי דפים (ת/33) ושגיב חתום על כל דף ודף. זאת ועוד, הוצגו בפני זה האחרון חלק מהתעוזות שקילה שאליהן מחוברים מזכירים ידניים. שגיב חתום על כל מסמן ומסמן מאחור והוסיף את התאריך בו התקיימה השיחה לראייה כי "מדובר בגניבת זיוף"

לפי הטענות שניתתי, אך אם לא שינייתי היזוף הוא בהפרש בין הפקקים לבין "תעודת המשלוח" (ח/33(2)). וראו הדוגמאות הרבות שmobאות במהלך התיעוד במת/33(3). לבסוף, במהלך פגש התwoים, כתוב שגב מכתב בכתב ידו (ח/9; עמ' 115 ש' 31) המופנה לוי"ר מועצת המנהלים של חד-אסף. באותו מכתב פונה הנאשם ל"רמי שני היקר" ובו הוא כותב בין היתר כי החליט לספר על "**תקופה של עבודה שבה נחשפה לדברים אסורים שעשו נגד החברה קיבוצי כסף שלא ניתן לי מספק מתקומות טمرة וניצלה את תפקידי לרעה על ידי הוספת משקל**". שגב הוסיף כי הוא מאמין מוצער ומתבאיש במא שעשה והתחייב לשתף פעולה כדי לתקן את הנזק שנגרם לחברת. שגב חותם את המכתב בתקווה שהמכותב יסלח לו.

רביעית: נקודה חשובה שיש להציג אשר עולה ומצוינת מהראיות, כי לפני שגב מסר את הפרטים הנוגעים לשיטת המרימה, פרטיה שיטת המרימה - להבדיל מעצם קיומה ותוצאתה - לא היו ידועים, לא לנכני חד-אסף ולא לחוקר הפרטי. יותר מכך - אף הנאשם, גם שידע שגב מגדיל את המשקל שנושא המשאית, לא ידע כיצד מתבצעת המרימה. נתון זה הואמשמעותו ומידע על מהימנות הנתונים שמסר שגב לחוקר. שגב חשף לא רק פרטיים מוכנים לגבי האופן בו פעלת השיטה, אלא אף ניתן לומר שחשף "שיטת מוכנת". מהראיות שהונחו לפני עולה שקדום לכך אף אחד לא ידע על פרטי השיטה בלבד. וספק אם בשלב בו הוחל בחקירת הפרשה ניתן היה להתחקות אחרי השיטה, בשים לב לכך שהתוכנה בה נעשה שימוש ועדכנה על רקע אחר למטרות שאין קשור לביצוע המרימה, ולאחר העדכן לא ניתן היה לבצע את פעולות המרימה כפי שתוארו על ידי שגב. מכאן, גם קשה לקבל את טענת שגב - שנטענה במהלך עדותם - לפיה הדברים שמסר בפני החוקר היו תוך כדי כך שהחוקר כותב לו את תוכן הדברים על פתקים ושגב היה מדקלם אותם. טענה זו אף לא מתישבת עם שטף הדברים שמסר שגב לחוקר פרטי ותוכנם העשיר והgcdוש בפרטים, שקשה לתפос שהם פרי דקלום.

חמישית, לצד הדברים שמסר שגב, נמצאו ראיות למכביר אשר מאשרות את הגרסה ומהוות יותר מאשר חיזוק, ניתנת אף לומר כי הן כשלעצמה מספיקות להוכיח שיטת המרימה. על כל פנים ראיות אלה מאשרות את הדברים שגב מסר ולא מותירות מקום לספק בדבר האוטנטיות של גרסתו בפני החוקר. ראיות אלה הן בעיקר המסמכים - המזכירים ותעודות השקילה - שנוצרו תוך כדי תהליך המרימה. מסמכים אלו משמשים ראיות לכך שהפעולות הטכניות שעשו שגב לביצוע המרימה בתוכנות השקילה הן אפשריות וברות יישום. בנוסף לכך, עדות הנאשם עליה נעמוד בהמשך.

יווער לשם שלמות התמונה כי אף אחד מן הצדדים לא הגיע את הודיעתו של שגב במשטרה והן אין מונחות לפניי.

34. לצד ניתוח גרסת שגב בפני החוקר, יש לדון בטענות נוספת שהעלתה שגב במהלך עדותו לגבי הודהתו בפני החוקר פרטי. טענה אחת היא כי הודהתו בפני החוקר ניתנה תחת איום וכשהוא נתון בלחץ.

יש לדוחות את טענת האיום מכל וכל.

שגב טען כי דבריו בפני קטן וחתמו על המסמכים הוציאו תחת איום שהוא לא יראה את הילדים שלו וכי יהיה

בכל ואבד את המשפחה והילדים (עמ' 116 ש' 13), ובאופן כללי טען כי הודהתו ניתנה תחת לחץ. קשה עד למאוד לקבל דברים אלו. האזנה לשיחה של שגיב עם החוקר מלמדת כי השיחה רגועה ונינוחה, מדי פעם שגיב צוחק והשנים מתחדשים. לאורך השיחה שגיב נשמע להוט לדבר ולמסור פרטיים וקטן אף מהסה אותו מדי פעם כדי שיספיק לרשותם את הדברים הקולחים שהוא מוסר (ת/33ב). שגיב אף אישר בחקרתו שלא היה אiom מצד קטן (עמ' 110 ש' 24; עמ' 113 ש' 25). יתרה מכך, בפתח השיחה בין שגיב לבין קטן זה האחרון אמר לו בምורש "באופן עקרוני אין לי סמכות עליך. הנוכחות שלך כאן היא נוכחות של בן אדם שנפלה עליו אשמה ונונתנים לו הזדמנות לספר את הגרסה שלו לעניין" (ת/33ב', עמ' 4 ש' 33; עמ' 5 ש' 24). טענותיו של שגיב לא מתישבות גם עם כך שהוא הסכים להיפגש עם קטן למחמת בעכו ואף לשוחח לבקשת זה האחרון עם פאסל ולהקליטו (עמ' 117 ש' 21). הסבירו של שגיב כי עשה כן בגלל שהוא חולה, אינם משכנעים (שם). יתרה מכך, קטן אף העמיד את שגיב בפניו בירירה, למשל באמרו לו "גם אם אתה עשית איזושהייה שנות יש אפשרות שהיא תקבור אותך ויש אפשרות שהיא, אני אצליח אותך" (ת/33ב', עמ' 3 ש' 25). מנגד עולה כי דבריו של שגיב נאמרו בבחינת בחירה חופשית כדי לפרק עול (ת/33א, עמ' 3 ש' 30). אמנם, במילוי השיחה בין קטן לשגיב (ת/33ב, עמ' 65-64 מצין קטן בפני שגב: "אתה רוצה להיות בקטע ש לכת עם ייכוח פורמלי, אני מסדר לך כלל, אני מסדר לך מעצר שני דקוט עכשו, אני יכול להוציא אותך מזה. ואתה עשית את הטעות של החיים שלך אם אכלו את כל הכסף לא אתה. אתה מסכן בסיפור הזה אני רוצה להשתמש בר כדי לפטור את הבעה שלי איתם"). אולם, לא התרשםתי כי דברים אלו פגעו בנסיבות הדברים שמסר שגיב או כי הדברים שנמסרו על ידו אינם משקפים את התרחשויות הדברים. ניכר מהшибה כי שגיב מודיע היבט להסתמכותו בפרשה ולהשלכות שיש לכך.

35. טענה נוספת שהעלתה שגיב היא שהובטח לו שלא תוגש נגדו תלונה למשטרת ולא יפתחו נגדו הליכים, בעוד שנגד שגיב הוגש כתוב האישום. טענת שגיב מעוררת שאלה בדבר תחולתו של כלל הפסילה הפסיקתי על הودעת עד להבדיל מהם. ככל שהדברים נוגעים לקבילותה של הודהת נאשם כידוע, "הבחן הסטטוטורי שבסעיף 12(א) לפיקוד הריאות שם את הדגש על נסיבות מתן ההוצאה ועל השאלה האם הפגיעה בזכויות של נתן ההוצאה בחקירה גרמה בפועל לפגיעה מהותית וחמורה באוטונומיה שלו וביכולתו לבחור שלא להוצאות" ואילו "דוקטרינת הפסילה הפסיקתית לעומת זאת, בוחנת את השאלה האם הוצאה הושגה שלא כדין עד כי קבלתה כראיה במשפט יש בה כדי לפגוע באופן מהותי בזכות להליך הוגן" (ע"פ 15/3237 און נ' מדינת ישראל, פסק דינה של כב' השופט חיים (פורסם בנבו, 1.6.2016) (להלן: עניין און). בعينן און (ראו גם דנ"פ 6064/16 און נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.8.2016)) נדונה האפשרות להחיל את כלל הפסילה הפסיקתי שנקבע בהלכת ישחרוב (ע"פ 98/5121 ישחרוב נ' התובע הצבאי הראשי, פ"ד ס(1) 461 (2006)) על הודעת עד המוגשת במשפטו של הנאשם אחר. בנגדו לדעתו של כב' השופט מוזע, לפיה יש להחיל את כלל הפסילה הפסיקתי על קרבו וכרכיו גם על הודהת עד, יתר השופטים לא קבלו עדמה זו ונראה כי ביכרו את הקביעה בע"פ 09/5002 מדינת ישראל נ' ז'אנו, פסקה 17 לפסק דין של השופט א' א' לוי (פורסם בנבו, 2.12.2010) לפיה מקום שמדובר בפוגמים בחקירה של עד - נדרש "פגיעה בעלת עצמה מיוחדת שנגרמה לעד בחקרתו" כדי להצדיק להורות על פסילת הראייה. מכל מקום, במקורה שלפנינו אינני סבור כי נפלו פוגמים בהודעת שגיב. אכן, במהלך השיחה בין שגיב לבין קטן נאמרים דברים מסוימים על ידי קטן מהם משתמע שהמטרה של קטן היא "לשפות" את הנזק ממתכות טمرة וכי חד-阿森 "לא בקטע של לכת למשטרה" (ת/33ב, עמ' 75). ובהמשך נשמעת בכivel אבטחה כי שגיב "יוצא מכל הסיפור הזה" (ת/33ב', עמ' 78, ש' 5) וכי חד-阿森 יוויתרו בכivel על הגשת תלונה נגד שגיב. אך האזנה לדברים מעלה כי דברים אלו נכרכו בתנאים ובנסיבות שונים (ת/33ב, 86, ש' 25). כך למשל שאל החוקר את שגיב "תגיד לי איך אני פותר את הבעיה? אתה לא מעنين אותי. אני רוצה להציג את הכספי של המפעל...אני וdag לעצמך אתה תצא מהסיפור". בהמשך

שואל שגב "על מה? אה? איך אני אצה אתה חותם לי?" הוחוקר משב: "כسف אתה יכול לחתום לי שאתה... יחוزو לי הכסף? אני אומר לך אני דואג לך בהזה שני לא טובע אותך" (ת/33ב, עמ' 89, ש' 20 ואילך) (הшибושים המקורי - מ"ע). ברור כי במשמעותו העובדתי ספק עם ניתן לראות בכך הבטחה. מכל מקום, אין במצב הדברים שנוצר כדי להצדיק החלטתו של כל הפסיכיקה הפסיכיקתי. מסקנה זו, נותרת בעינה גם בשם לב לך שבשלב מסוים שגב בקש לשוחח עם עוז"ד אך לבסוף מסר את הדברים מבלי להתייעץ תוקן שידולו של הוחוקר להתוודות (ת/33ב, עמ' 95).

שחזור שיטת המרימה, עדכון התוכנה ומנגנוני אבטחת המידע

36. כעולה מדבריו של שגב, המרימה הتبכעה באופן שהוא ניצל אפשרויות במערכת הממוחשבת שמנוהלת את תהליך השקליה, לפיה ניתן להזין את המשקל של המשאית שעמדה על משקל אחד ולהעתיקו, במהלך "הקמתה" תעוזת השקליה, לתעוזת שקליה שאמורה לטעד את שקליתה של משאית אחרת שנשקלתה בו בזמן במשקל המקורי. לפי שיטה זו, ניצל שגב הימצאות משאית שנושאת משקל גדול (מעתה ואילך נקרא לה **משאית תמיימה**) על משקל אחד, בעוד משאית של מתכוות טمرة שנושאת מטען במשקל נמוך נמצאת במשקל המקורי, וגרם להזנת משקל המשאית התמיימה לתעוזת השקליה של משאית מתכוות טمرة (זאת מבלי לשנות את נתוני השקליה לגבי המשאית התמיימה). ואולם, על גבי המזכיר הידני רשם שגב בשלב ראשון את המשקל האמתי (ולעתים אין רישום כלל ולכך נתיחס בהמשך). נזכיר כי המזכיר הידני נמסר על ידי השוקל לנגן זהה בתורו היה צריך למסור אותו למסוג, וברי כי צויף בזיכרון יכול לעורר את חשד המסוג שעשו היה להבחן בפרט בין המשקל שנושאת המשאית לבין המשום במשקל הרשמי (עמ' 30 ש' 9).

37. בשלב מסויים, ביום 5.8.2013, נערך עדכון לתוכנה בה נעשה שימוש (עדות גנרט, עמ' 24 ש' 11; עדות לירון, עמ' 59 ש' 8; עדות בכיר, עמ' 69 ש' 12). לגבי מועד העדכון אמנים העד קניג הזכיר את אמצע שנת 2013 (עמ' 55 ש' 9), אך בהמשך ציין בחקירה הנגדית כי "זהו המועד שבו התוכנה פותחה" (עמ' 56 ש' 12), מכל מקום נראה מדויק יותר המועד ציין גנרט משום שהוא ערך בבדיקות בזיקה למועד זה, לעומת זאת קניג ציין דברים כללים יותר. העדכון שנערך אינו קשור למרימה אלא לצורכי פונקציונלי אחר במסגרת הפעולות בתחום, שאין צורך להרחיב לגביו (עדות קניג, עמ' 55). עדכון זה חסם - כבדרך אגב - את האפשרות הטכנית להעתיק את נתונים המשקל של המשאית התמיימה למשאית של מתכוות טمرة (עדות קניג, עמ' 55-56). דומה כי מסקנה זו ברורה משלוב העדויות שהובאו עד כה ואני שותף לעמדת הסגנור כי הראיות אין מלמדות על כך שהשינוי הוא שהביא לחסימת אפשרות המרימה.

38. גילוי המרימה היה לאחר ביצוע עדכון התוכנה, ובעת חישיפת הפרשה לא ניתן היה לשזור את אופן ביצוע העתקת המרימה בתוכנה המעודכנת, שכן כאמור אפשרות זו נחסמה. בכיר, מנהל אבטחת המידע בחד-אספ, ביצע "שחזור" של שיטת המרימה. הניסיון נעשה עם מחשב ישן בו הייתה מותקנת הגרסה הקודמת של התוכנה שנשמר אצל חד-אספ. שחזור זה העלה כי שיטת המרימה שתוארה על ידי שגב בעדותו אפשרית וברת ביצוע. בכיר תיאר את התהליך שהוא ביצע תוך חיבור המשקל לתוכנה הישנה, והעיד שהוא אכן הצליח לבצע העתקה של נתונים משקל אחד למשקל שני. בכיר הדגים כיצד הצליח העתק את נתונים המשקל של משאית שנשקלה במשקל אחד לתעוזת שקליה המתייחסת לרכיבו הפרט依 שעמד על המשקל השני, באופן שהופקה תעוזת שקליה בה מופיע מספר רכבי הפרט依 עם משקל 20 טון (עדות בכיר, עמ' 69 ש' 19; עמ' 70).

39. לשם שלמות התמונה יציין כי הובאו ראיות שמלמדות על כך שהמערכת בה נעשה שימוש בחד-ASF והנתונים האגוריים בשורת חד-ASF מוגנים בצורה מספקת. כזכור, קניינגן עוסק בהנדסת מערכות מידע והוא מועסק על ידי חברה שפיתחה את תוכנת השキילה בה עושה שימוש חד-ASF ואחראי על תחזוקת התוכנה. בעודו (עמ' 53, 54) הבahir קניינגן את מגנוני אבטחת המידע הקיימים. הוא הסביר כי במערכת יש משתמשים רבים שלכל אחד מהם רמת הרשות קניינגן את מגנוני אבטחת המידע הקיימים. העד הבahir כי מסכי השキילה של התוכנה, לצד מנהל מערכת (לירון) שיכול לפעול את רוב מסכי התוכנה. העד הבahir כי הגישה של כל משתמש למערכת כוללת אמצעי בקרה ו Abedtha. כך למשל בעמדת השער ניתן להשתמש באמצעות שם וסיסמה שמופקמת באמצעות מחולל סיסמאות (טוקן - מעין כרטיסים חכם אישי). חשוב לעניינו לציין כי לאחר שהשוקל "סגור" את תעוזת השキילה, לשוקל אין גישה לננתונים, ו"למנהל המערכת" יש גישה אבל רק על מנת להציג מחדש את התעודה" (עמ' 54 ש' 17), אך שניתנו בנתונים דורש הבנה מעמיקה בתפעול בסיס הנתונים (עמ' 57 ש' 10). בKİצ'ור, מודעות של קניינגן עולה כי המערכת בה נעשה שימוש, מקיימת מגנוני אבטחה ובקרה שימושיים כניטטו של בלתי מורשה למערכת ועריכת שינויים בנתונים ובכלל זה בנתוני השキילה, כן עולה כי נערך בקרה ובדיקה שוטפת של התוכנה. זו גם התמונה העולה מודעות של בכיר מנהל אבטחת השキילה, כי ציין כי אף הוא, מי שהוגדר כמנהל המערכת, אינו מורשה לבצע שינויים בנתוני השキילה (עמ' 70 ש' 21 ואילך). מעבר לכל אלה, אין ראייה כלשהי לכך שהנתונים שהוצעו ובמיוחד תעוזות השキילה, לא משקפים את התוצאות השוטפות של פעילות המתחם. לבסוף, בראיות שהוגשו קיימות תעוזות מרשות הפיקוח על משלכות לגבי תקינות המשקל (ת/27).

"העקבות" - המסמכים שתיעדו את השキילה

40. כאמור, בסיום תהליכי השキילה מופק מסמך שמשמש לאחר מכן את חד-ASF להתחשבנות עם הספקים - היא תעוזת שキילה. תעוזת השキילה משודר המזכר הדיני. שני מסמכים אלה מועברים להמשך טיפול הנהלת החשבנות בחד-ASF. מסמכים אלו ניתן לדלות מידע לגבי נתוני השキילה שנרשמו. ואכן, נדבר עיקרי של הריאות הוא אותן תעוזות שキילה ומזכירים ידניים שקובצו בתוך ת/1.

41. מוצג זה הוא מספר קלסרים שככלים את אותן 950 תעוזות שキילה ומזכירים של המקרים בהם בוצעה מרמה לפי שיטת המרמה העיקרי, באופן שלכל תעוזת שキילה מוצמד המזכר הדיני הרלוונטי. בחלק מהמקרים קיימים מסמכים נוספים המתיחסים למשאיות התמיימות מהן "גולקחו" נתוני המשקל והזון בתעוזת השキילה של משאית של מתכוון טمرة, זאת לשם הצבת המידע (ולכך נתיחס בהמשך). מסמכים אלה הם פרי פעולות איסוף וקבוץ שביצעו לירון וונגנער לאחר שהפרשה נחשפה (עדות לירון, עמ' 58 ש' 58) ופעולות ניפוי שביצעו לאחר מכן בהנחיית רשותות התביעה. חלק מתעוזות אלה הוצגו לפני שגב במהלך שיחתו עם קטן, שגב התיחס אליהן וחתם עליהם שפי שהובחר מקודם. מסמכים אלו הוצגו ובווארו בעיקר בעקבות עדותם של וונגנער. לשם התמצאות בסבך המסמכים ב-ת/1 ניתן להיעזר בטבלאות העודר שהוגשו במהלך נאום הפתיחה של המאשינה. טבלה מס' 1 כוללת רשימה של תעוזות השキילה תוך שיכון למשאיות ספציפיות לרבות ציון מועד התעודה, מיקומה בת/1, המשקל נטו באותה תעודה וכוכם המרמה.

42. באופן כללי יאמר כי הנתונים הכלולים בת/1 הם ראייה ממשמעות. לא זו בלבד שהמסמכים מאשימים את

גרסת שגיב שנמסרה לחוקר הפלילי, אלא שהיא מהווה ראייה עצמאית ונפרדת ובulant משקל רב מאוד, בהיות המסמכים תוצר המרימה בה פעיל שגיב ואשר הנאשם היה חלק ממנה באותו מקרים בהם שימוש נוהג. נעיר כי במלול הראיות מצו" - ת/2. מוצג זה הוא דיסק שככל מידע שחווץ וקובץ מבסיס הנתונים המצוי בחד-אספ. הדיסק כולל חמשה קבצים ובכל קובץ נתוני שקיילה לפי משאית. המידע כולל מספר תעודה השקיילה, המשקל, תאריך השקיילה, זמן שקיילת הבירוטו (תחת הטור תאריך שקיילה 1) (עדות בכר, עמ' 67-68). יובהר כי חלק מן המידע כגון זמן השקיילה אינם מופיע בתעודות השקיילה, אך הוא ניתן המצוי בנזנונים שבשרות הראשי של חד-אספ (עמ' 68 ש' 5). בקובץ זה סומנו זוגות של תעודות שקיילה וכל הפרטים הקשורים אליו, לגבי משאית תמיימה אל מול תעודה שקיילה בה בוצע היזוף. ואולם יושם אל לב כי הנזנונים המובאים בקבצים אלו, אינם תואמים את מקרים המרימה הנטען בכתב האישום, שכן מידע זה משקף את התעודות שנחקרו במרימה ונאספו על ידי חד-אספ אך לאחר מכן עברו סינון וניפוי על ידי הتبיעה (עמ' 74, שורה 29 בהתאם לקריטריונים שלא תאמו تماما המתודת שהנחתה את נציגי חד-אספ בעת איסוף הנתונים).

43. **הצלבת התעודות** - המסמכים בת/1 כוללים את תעודת השקיילה שזויפה על ידי שגיב והמצר הידני, אך בנוסף לכך כולל ת/1 חלק מתעודות שקיילה של המשאית התמיימה המקורי ממנה נלקחו הנתונים שהועתקו אל תעודת השקיילה המזויפת של מתקנות טمرة, ככלומר המשאית שנשקלה במקביל למשאית טمرة. בנוסף - וזה הזמן להתוודע אל המוצג ת/א - מלבד התעודות המקוריות המצוויות בת/1 קיימות תעודות נוספות נספח "תמיינות" שנאספו בת/1א לבקשת המשאית לאחר סיום חקירת המשטרה. יודגש כי לא לכל התעודות שזויפו יש מקבילה תמיימה. ווגנור הבהיר כי הצליח לאחד "למעלה מ50 אחוז" מהתעודות ששיקפו את השקיילה מהן העתקו הנתונים אל התעודה המזויפת ו"לגביו יתר התעודות שמן נלקחו מספרים" הבהיר ווגנור שלא נמצאו בארכיב של חד-אספ (עמ' 32 ש' 20). טבלה 1 מבירה זו אלו תעודות מזויפות מזוהגות לתעודות תמיינות ואלו לא. לעניין התעודות המוצלבות ראו עדות ווגנור (עמ' 31). בנקודה זו נשאלת השאלה, מדוע לא ניתן היה להיעזר בנזנונים מהמاجر בו חולצו המקרים המצוים בת/2 כדי לאחד נתונים תעודות תמיינות נוספות ולהצלבן עם תעודות המרימה שלא נמצא להן מקבילה בארכיב בדברי ווגנור. אך הוואיל וענין זה לא לבן עד תום על ידי הצדדים, לא ניתן משקל למסקנות שיכולה לנבוע משלשה זו.

44. כאמור, בסוף תהליכי השקיילה מופקת תעודה שקיילה אליה מוצמד המזכיר הידני. המזכיר הידני כולל את המשקל האמתי של המשאית. ניסיון המשאית לטבעו (במהלך ישיבת השלמה, עמ' 79) כי המשקל שנרשם בזיכרון הידני (לפני שינויו לאחר מכן במרקם שבהם שונה) אינו משקף אל נכון את השקיילה האמיתית, אין לו כל עיגון בראיות. טיעון זה אף יש בו כדי לערער את התইזה שמצוינה המשאית עצמה לגבי שיטת המרימה העיקרית. בunos, יש בטיעון האמור משום ניסיון להציג תזה משוכנלת יותר בדבר שיטת מרימה מתחכמת (שכלל לא נטענה) לפיה כבר בשלב הראשון של השקיילה שגיב לא רשם בזיכרון הידני את המשקל הנכון אלא הגדיל את המשקל. זאת שלא לדבר על כך שלא הובהר מה ההיגיון במהלך שכזה מצד שגיב לנוכח העובדה כי לאחר מכן מלאו זיפו מזכרים ידניים. בנוסף לכך, קבלת טיעון זה שאינו מעוגן כלל בראיות מציריך פיצול הودאותו של שגיב בפני החוקר הפלילי וגם למಹלך שכזה לא ניתן נימוק כלשהו, לא כל שכן נימוקי משכנע.

עינן בת/1 מלמד כי קיימים מספר דפוסי פעולה ביחס למזכיר הידני. **דף הפעולה הראשון**: בחלק מן המקרים המשקל (בירוטו) שנרשם בזיכרון הידני בכתב יד לא שונה, ובמרקם אלו (בهم תעודה השקיילה הוגדלת) ניתן להבחן בבירור בכך שתבעודת המשקל צוין משקל גבוה מזה שבזיכרון. דוגמאות לכך: תעודה שקיילה מס' 00009-1307 מיום 1.7.2013, מס' 899 בקהלר 8 בת/1; תעודה שקיילה מס' 1303-00705 מיום 17.3.2013, מס' 744 בקהלר 8

ב/1. **דפוס הפעולה השני** - זיוף הרישום במסמך הידני תוך ניסיון להתאיםו למשקל שמוספי בתעודה השkilah. דוגמאות לכך: תעודה שkilah מס' 1306-00288 מיום 6.6.2013 מס' 842 בקלסר 7 בת/1; תעודה שkilah מס' 1307-00172 מיום 3.7.2013 מס' 906 בклסר 8 בת/1. **דפוס שלישי** - מקרים בהם לא נרשם במסמך משקל כלשהו. דוגמאות לכך: תעודה משקל מס' 1303-00003 מיום 3.3.2013 מס' 735 בклסר 7 בת/1; תעודה שkilah מס' 1304-00170 מיום 4.4.2013 מס' 754 בклסר 7 בת/1. הואיל ולא הובאו ראיות לגבי נקודה זו, לא ברור די אם אי-הרישום כשלעצמו מצביע על כך שהוא נעשה כחלק ממשית מרימה, למروת חלקו מקרים המרימה הנטענים (שכלולים ב-ת/1) כולו מקרים שלא נרשם בהם משקל כלל. תמייה נוספת מוקם שהעדר רישום משקל במסמך הידני " עבר" את משוכת המסוג, ונראה כי הדבר אינו מתישב עם השיטה בה נקט שגיב. על כל פנים, בנקודתה זו נותר ספק שאיןנו מאפשר את הקביעה מעלה לכל ספק סביר כי המקרים בהם לא נרשם משקל במסמך הידני היו חלק ממשי המרימה.

45. **התאמת משקל** - נזכיר כי ליבטה של שיטתה המרימה היא פעולה במחשב בו גורם שגב להזנת נתונים ממשאית א' תמייה שנשקלת במקביל, לטעודה המתיחסת למשאית ב' של מתכוות טمرة שמצויה בו בזמן על המשקל השני. מכאן, שניתן לצפות להתקאה מלאה בין המשקל של המשאית התמייה אל מול המשקל של המשאית לגבייה ערך הזיף. עיין בת/1 מלמד כי במקרים רבים אכן קיימת התקאה. באופןו צמדי מקרים שכולולים בת/1 (ונזכיר אין הצלבה לכל התעודות המזיהופת הממציאות בכלל בת/1) ניתן לבדוק כי קיימת התקאה בין משקל המשאית התמייה לעומת זו של מתכוות טمرة שהיא היה בזמן על המשקל. אך לעיתים ניתן לבדוק בהפרש. لكن מספר הסברים אפשריים: האחד, שהמשאית (התמייה) עדין בתנוועה והמשקל לא "ננעלו", דבר אשר גורם לכך שירצדו מספרים במשקל ובהתאם במחשב שלא יתאמו למשקל הסופי של המשאית התקאה. יש להציג בנקודתה זו כי מדובר במספרים ששוקלים טונות בכך שרמת הדיקוק בו והקפיצות הן של עשרה ק"ג (ת/33(2)). ההסבר השני, ירידת/עלית נהג המשאית דבר שיכל להסייע או לגרוע מהמשקל הכלול (עדות בכיר, עמ' 69 ש' 1; ת/33(2)).

46. ואולם, ניתן למצוא חלק מן המקרים בהם קיימן פער חריג ובלתי מוסבר בין המשקל בתעודה המשקל המזיהופת לבין תעודה המשקל התמייה שעולים על 200 ק"ג. כך למשל ניתן למנות את הדוגמאות הספורדיות הבאות: שkilah ביום 10:16 שעה 30.5.2013 של משאית מתכוות טمرة מס' 5181957 - ורשם משקל 37700, לעומת שkilah באותו יום 10:21, 37380, ככלומר הפרש של 320 ק"ג; שkilah ביום 9.6.2013 שעה 7:48 הפרש של 240 ק"ג; שkilah ביום 10.6.2013 שעה 7:16 הפרש של 160 ק"ג (נתונים אלו חולצו מתוך ת/2). בישיבת ההשלמה ולשאלתי, ציינה ב"כ המאשימה כי אין דרך ולא הבאנו חוות דעת מומחה לעניין מה הגבולות שבהן המשאית יכולה לשקל יותר או פחות, כאשר היא בתנוועה או כאשר יש עליה שלושה או ארבעה אנשים". כמו כן, קיימןarium העוד לפחות פעם אחת שלא הוביל מדווק נerral בגדיר מקרי הזיף, דוגמת תעודה שkilah מס' 739 בклסר 7 בתוך ת/1. הטיעון כי הזיף נלמד מעצם המשקל הגבוה, אינו יכול להתקבל. שכן אין חלק כי התשתית שהמאשימה ביססה עליה את הוכחת מקרי המרימה "לא התב�ס[ה] על יכולת העמסה הפיזית של המשאית מאחר ויתכן מקרה, שבו המשאית עברה עבירה, או הוביל משקל מעלה הרישון וכדומה" - לשון ב"כ המאשימה בישיבת ההשלמה (עמ' 78 ש' 2).

47. אכן נשאלת השאלה כיצד זה שמאן דהוא לאבחן בזיהופים בזמנים הידני, מקום לדבריו וגנרט **"בסוף כל יום או אחת ליום"** היה עובר על התעודות ובודק שבסוף הסיווג היומי תואם את...מהו שאטו מסוג רשם

מתאים לדף הממוחשב (עמ' 41 ש' 9). לאור העובדה כי בחלק מהמצרדים המחייבות בולטות וקיים פער בין המשקל המופיע במסמך לבין זה המופיע בתעודה השkilah, נראה כי לא נערךת בדיקה יסודית, אם בכלל. ניתן ליחס זאת להיקף המסמכים שהצטבר בסוף היום, שהוא צריך לבדוק (עמ' 51 ש' 25). עם זאת, אינני סבור כי יש בכך כדי לעורר ספק בדבר אשמת הנאשם, שכן הדבר מצביע לא יותר מאשר על כך שהליך הבקרה הנוסף - אם היה קיים,فشل.

48. הראיות שסקרנו עד כה מלמדות בבירור כי בתקופה שבמסגרה לחודש אפריל 2013 ועד לתחילת חודש אוגוסט 2013, ה壯עה בתחום מרמה בשkilah הגורטאות שהובאו למקום על ידי מתקנות טمراה. בחלק מהמקרים הגיעו מושאיות של מתקנות טمراה כשהן נשאות גרטאות, נכנסו לתחום ועלו על המשקל. שגיב, ביצע מרמה באופן שגרם להעתיקת נתוניה של משאית שעמדה על משקל אחד שנשאה גרטאות במשקל גדול יותר, לתעודה השkilah עם מתקנות טمراה. בהתאם לכך קיבלה מתקנות טمراה תמורה עודפת על התמורה המגיעה לה בגין משקל המתקנת האמיתית שהיא סייפה. ובנוקודה זו נשאלת השאלה - מה היה היקף המרמה והאם ההיקף הנטען בכתב האישום הוכח?

היקף המרמה

49. העיר תחילתה כי בשים לב לעבירות המוחסוט לנאים, קיבלת דבר במרמה - אותו תשלום שבועי - ולאחר הקביעות לגבי מידת מעורבות הנאשם בשיטת המרמה, כפי שנבהיר בהמשך - אינני סבור כי קביעת היקף המרמה המדוקדק הוא מהותי לבחינת אשמו של הנאשם. שכן, הנאשם לא מוחסת השתתפות בכל מעשי המרמה אלא בחלק מהן, וכן לא ניתן ליחס לו שותפות מלאה במרמה (כפי שיובהר בהמשך). אולם, דומה כי בעידן לאחר תיקון 113 קיימת חשיבות לכלול בכתב האישום את כל הנסיבות שהמאמינה מבקשת להוכיח גם אם אין הן חלק מיסודות העבירה ולן צורך להזכיר הליך קביעת מתחם העונש ההורם (ראו: מוחמד עלי "על סדרי דין וראיות בדרך לקביעת מתחם עונש הולם" **הפרקליט** נד 19, 24 (2016)). על כן אינני מוצא לנכון לפטור את עצמי מדיון בשאלת אם הוכח היקף המרמה, אם כי אשוב ואציג שחשיבות השאלה זו לנאים - מצומצמת.

50. נזכיר כי בכתב האישום נטען כי מתקנות טمراה קיבלה במרמה סכום עודף שאינו פחות מ-8.46 מיליון ₪. לנאים לא מוחסת הטענה כי הוא קיבל סכום זה או חלק ממנו או כי היה שותף בקבלתו, אלא שהטענה בכתב האישום שסכום זה נתקבל על ידי נציגי מתקנות טمراה.

51. מן הראיות עולה כי חישוב סכום המרמה הכלל נעשה בהילוך שככל ארבעה שלבים. **בשלב הראשון**, חושב המשקל הממוצע אותו נשאה כל משאית בתקופה בה לא התקיימה המרמה. נתונים לגבי הממוצע רוכזו בת/3. **בשלב השני**, אותו כל התעודות המזוייפות. **בשלב השלישי**, חושב הפרש בין המשקל המזוייף באותו תועדות לבין הממוצע ששייקף לפי שיטת חישוב זו נקודת הייחוס שביטהה את המשקל האmittiy. העודף בין הממוצע לבין כל תעודה משקל המזוייף, הוא הכמות שהוגדלת בשיטת המרמה. **בשלב הרביעי**, חושב שווי המרמה בהתאם למחריר לק"ג בתקופה הרלוונטיות לכל חשבונית כפי שהדבר עולה מטור ת/5, שהוא חשבונות שעלה פיהם שלמה התמורה בפועל למתקנות טمراה (ולגבי התשלום - ראו כרטסת הנהלת חשבונות ת/4, גיליאן העברות בנקאיות ת/6 ודפי חשבון של חשבון מתקנות טمراה ת/7).

.52. השאלה הנשאלת כאן - מדוע לא נעשתה פעולה פשוטה יותר לחישוב היקף המרמה חלף הידرسות למוצע שמעצם הגדרתו אינו מבטא חישוב מדויק. אם המזכיר הידני היכיל את המשקל ברוטו וביטה משקל אמיתי, מדוע לא חולץ ההפרש בין מה שצין בזיכרון הידני לבין מה שהופיע בתעודת השוקלה שזיפפה, וכך ניתן היה להגיע לתוצאות מדויקות יותר? כפי שהזכרנו לעיל, בחלק מהתעודות אכן נשתרם הרישום המקורי שנרשם בזיכרון הידני ולא בוצע בו שום שינוי, אך במקרה מן המקרים המספר זעיר ובחלק מהמקרים ידניים לא נרשם משקל כלל. בדיקה לגבי המשאית של הנאשם מגלה שמתוך כ-235 מקרים מרמה נתענים 60 כללו מקרים ידניים שלא בוצע בהם שינוי, וברור כי במקרים אלו ניתן לחוץ את הנתונים באופן מדויק ולהשאיב את סכום המרמה בהתאם. במקרים אלה מ-25% מקרים המרמה המיחסים לשאיתו הנאשם, אחוז לא מבוטל כלל. יתרה מכך, בחלק מהמקרים בהם זעיר המזכיר הידני, ניתן להתחזות אחר הספרות המקוריות ולברר את המשקל ברוטו המקורי. כך דוגמאות רבות ונפנה בין היתר למקרים הבאים: מזכיר שסומן 1/888.1 בຄלסר 7 בתוקף 1/1 שימוש לtauודת שוקלה מס' 1302-01132; מזכיר שסומן 1.1 בຄלסר בתוקף 1/1 שסומן לtauודת שוקלה מס' 1306-00566; מזכיר מס' 1.1 בຄלסר 7 בתוקף 1/1 שימוש לtauודת שוקלה מס' 1307-778 (ואלה רק דוגמאות). אינני מעתולם מכך שבחלק מהמקרים לא ניתן לחוץ את המשקל המקורי לפני זיעוף וכי בחלק מן המקרים לא כוללים ציון משקל כלל. אולם, ניתן היה לחוץ נתונים מדויקים משיעור ניכר מהמסמכים. לפי הילוך זה ניתן לצמצם את החישוב לפי שיטת המוצע רק לגבי המסמכים שלגביהם לא ניתן להתחזות אחר הנתונים המקוריים. הישענות על מצוע מקום שקיים שיטה מדויקת יותר, אינה תואמת את אופיה של הוכחה הנדרשת במשפט פלילי ושל המחייבות להגעה לדיקן מירבי, ככל שהדבר אפשרי ואין כרוך בעלוויות קיצונית, ודומה שלא זה המצב שלפנינו.

.53. בהיליך פלילי אין מנוס לעתים מהתבססות על ממוצע, זאת בהעדר נתונים מדויקים יותר, אך גם יש לעורר את החישוב כדבוי תוך ניסיון לצמצם את חוסר הדיקוק עד למינימום הCarthy. במקרה שלפנינו המוצע חושב בהתבסס על נתונים שהתייחסו למטענים שהובילו סמור לפני תחילת השיטה, שנפרש על פני תקופה קצרה יחסית (חודשדים עד פברואר 2013). לא הובהר מדוע לא נלקח ממוצע בהתבסס על נתונים רבים יותר ותוך ניסיון למצער סטיה אפשרית, כגון השוואת תקופה מקבילה משנה קודמת וכו'. משהזכיר את שהזכרנו עשה אתנהטה קלה ונזקירות לקרוא (ולעצמנו) מספר מושגי יסוד.

.54. **ממוצע** הוא נתון **משמעותי** "מרכז" אוסף נתונים והוא מחושב כסכום המספרים חלקית כמותם. לדוגמה: אם רוצים לדעת מהו המוצע החשבוני של המספרים הבאים: 5,6,7,8,4, אז מוחברים אותם; $5+6+7+8 = 30$, ומחלקים בכמותם ($30 \div 5 = 6$). אם כך, המוצע החשבוני של מספרים אלו הוא 6. **סטיטת תקן** היא מדד סטטיסטי לתיאור הפיזור של ערכי קבועות נתונים סביב המוצע שלהם. במונח "סטיה" מתחווים למרחוק בין ערך כלשהו בקבוצה לבין המוצע. סטיטת תקן בשיעור אפס, משמעותה כי כל הערכים רוחקים באותה מידת המוצע - וכלל שהסתה גבוהה יותר מעיד הדבר על קיומו של פיזור גדול של הערכים, כלומר שקיימים ערכים "רחוקים" יותר מהמרכז. הנוסחה לחישוב סטיטת תקן היא: שורש של 1 חלקית כמות המספרים בקבוצה כפול כל מספר פחות המוצע בربועו. הערך העיקרי בהבנת סטיטת תקן של אוסף נתונים הוא **הערכת השוני של הערכים בהשוואה למוצע**. לעומת סטיטת תקן מראה עד כמה יכול להיות שהמצטב בפועל הוא שונה מהממוצע [ובקשר זה נזכיר את השאלה המבדחת הידועה: מה הסיכוי שסטטיסטי קאי יתבע בבריכה שגובה המים המוצע בה הוא 30 ס"מ?].

.55. השיטה בה נקבעה המאשינה בחישוב סכום המרמה, אינה יכולה לשמש בסיס להוכחה במשפט פלילי. שכן

לגביו חלק מן הננתונים היה ניתן להגעה לחישוב מדויק יותר ולהוותיר את החישוב לפי ממצאים רק למקרים "הקשימים" בהם לא ניתן להגעה לשקל המקורי שצוין במצור הידני. יתרה מכך, בפרק הקודם הצבענו על קיומם של מזקרים ידניים שלא צוין בהם משקל וקבענו כי ספק אם מזקרים אלו היו חלק מהמרמה, וכן הצבענו על קיומם של אי-דיוקים כאלה ואחרים במקרי המרמה שתועדו בת/1. אינדיקציות אלו מביאים אותנו למסקנה כי נותר ספק באשר לנוכנות סכום המרמה המדויק שננקב בכתב האישום. לצד זאת, הוכח ברמת ההוכחה הנדרשת שהיקף המרמה הוא סכום ניכר ומשמעותי שמסתכם בכמה מיליון שקלים.

56. בסיום פרק זה, יוער כי שקלתי את האפשרות לדרש מהמאשימה להציג חישוב חדש של הננתונים הגולמיים כוללים בת/1 תוך ניפוי המקרים לגביים העرتתי: אולם מקרים עם פער במשקל בין התעודה המזויפת לבין התעודה התמיימה (במקרים בהם נמצאו תעוזות מוצלבות) שאין לגביים הסבר; מקרים בהם במצור לא רשם משקל כלל ולא נמצא ראייה אחרת שתומכת בטענה שמדובר במקירה מרמה, והואו מקרה - ומקרים נוספים - בהם ההוכחה נשענת רק על משקל בלתי סביר בלבד. ואולם, בסופו של יומם לא מצאתי לדרש זאת, לנוכח העובדה כי השלת העניין על הנאשם שלפניי, היא מועטה אם בכלל.

גרסת הנאשם והראיות הקשורות בו

57. יושם אל לב כי כתב האישום מייחס לנאים עבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות (שנعوا בה במספר מקרים). לצד זאת כתב האישום מגולל את פרטי פרשיות המרמה במלואה ובתווך כך לנאים מייחס תפקיד מסוים, מתוחם ומוגדר. לצורך, כתב האישום מתאר שתי שיטות מרמה ועסקנו עד כה בשיטת המרמה העיקרית. בסעיפים 1-4 לכתב האישום מתואר כיצד פעללה שיטה המרמה ובכלל זה הקשר שנרכם בין שביב בין מחמוד וגאנם, הבעלים והמנהלים של מתקות טרמיה, להונאות את חד-אסף. נתן כי בכ-950 מקרים שלווו בין מחמוד וגאנם משלוחי גראוטאות באמצעות חמיש משאיות ושביב הגדל את משקלן ואפשר למתקות טרמיה לזכות בכספי מרמה.

חלקו של הנאשם מתואר בסעיף 6 לכתב האישום וכלפיו נתן כי בחלק מאותן 950 הזדמנויות שונות, הוא "נטל חלק" בשיטת המרמה ובהתו מודיע לשיטת המרמה אפשר את ביצוע המרמה, הקל על מעשו של שביב מחמוד וגאנם - בהיותו נהג משאית - ובתמורה לכך שילמו לו מחמוד וגאנם סך של כ-1,500 ₪ בשבוע. לאחר שהצביעו את הנתען ניגש לעיזומן של הראיות הנוגעות לנאים.

58. החוקר הפרטי מטעם חד-אסף, קטן, שוחח עם הנאשם פעמיים: פעם אחת ביום 18.9.2013 (להלן: **השיחה הראשונה**) ופעם נוספת ביום 27.9.2013 (להלן: **השיחה השנייה**). לאחר מכן נחקר במשטרת. שתי השיחות עם החוקר הוקלטו על ידי החוקר- קבצי ההוראה מצוים בדיסק ת/8; התמלול של שתי השיחות מצוי בת/8ב (השיחה הראשונה עמ' 1-18; והשנייה עמ' 18 ואילך); וראו גם כן תרשומת בכתב יד שנערכה על ידי קטן תוך כדי השיחה הראשונה (ת/8), עליה חתום הנאשם. כעולה מהשיחה השנייה עצמה, בנוסף לטעוד המוקלט נעשה רישום בכתב דוגמת הרישום שנערך בשיחה הראשונה, אך רישום זה לא כלל בחומר הראיות (עמ' 73 ש' 21). איןני רואה לייחס לחוסר זה משמעות בהימצא תיעוד מלא של השיחה ובהתנתק שבסמלה השיחה ניתן להאזין לכך שהחוקר כתב את הדברים תוך שהוא מזכיר אותם בקהל רם (ראו גם עמ' 75 ש' 15). בהקשר זה יציין כי ככל שימושם מסיכון הנאשם

כי השicha לא הוקלה בהקלטה שמע, להבדיל מתייעוד חזותי (ס' 4 לסתוקמים) שבו כי הדבר אינו מתישב עם הראות.

59. במהלך שיחתו עם החוקר הודה הנאשם במעורבות במרמה. האזנה לשicha הראשונה ועינן בתמלול מלמדים כי הנאשם הכחיש תחילת כל קשר לביצוע המרמה. אף לאחר שהוצעו בפניו מסמכים שמעילים חשש לביצוע מרמה המעידים על פער בין משקל שצוין בזיכרון הדיני לבין המשקל בתעוזות השκילה - המשיך לדבוק בהכחשתו (ת/8ב, עמ' 14 ש' 14; עמ' 15 ש' 15). בשלב מסוים של השicha הודה הנאשם במעורבות חלקית בפרשה. תחילת צ"ן, לאחר שיעומת עם מסמכים, כי זו "הטעות המתומנת" שהוא עשה וכי שביב הוא שאמר לו (ת/8ב, עמ' 16 ש' 5). בהמשך השicha הראשונה הוצגו לפני הנאשם מסמכים ידניים ותעודות שקילה שהמשקל שנרשם בהם אינו תואם (ת/8א, עמ' 17-18). בשicha השנייה מסר הנאשם כי הוא קיבל ממתקות טמרה סך של 1,500 ₪ מדי שבוע (ת/8א, עמ' 21, ש' 23 ואילך; עמ' 24 ש' 8; עמ' 26 ש' 9), ואולם ציין כי בהתחלה הסכום היה נמוך יותר והסתכם בסך של כ-400-500 ₪ בשבוע (ת/8ב, עמ' 25 ש' 32). כן סיפר הנאשם כי ראשית המרמה החלה בהובלה אחת שביצע מ"ברטעה" והדבר היה בחודש מרץ (ת/8א, עמ' 24). כמו כן סיפר הנאשם כי הוא היה מוביל משאית עמוסה בגרוטאות ושביב היה מגידל את המשקל (ת/8א, עמ' 24 ש' 23). עוד עולה מן השicha כי הנאשם נהג על משאית קבועה שמספרה 51-819-57 (ת/8ב, עמ' 6 סיפה ואילך; עמ' 26 ש' 30). הנאשם שלל אפשרות כי נהג אחר נהג במשאיות שלו דרך קבוע ואישר כי "כל אחד עובד על המשאית שלו" (ת/8ב, עמ' 26 ש' 35).

60. הנאשם מעלה שלל טענות לגבי מהלך שיחתו עם החוקר, שנייה להבין כמכונות לפסילת תוכרי השicha כראיה, ככלומר במישור הקבילות. זאת בנוסף לטענות לגבי תוכן השicha במישור המהימנות אליהן נידרש בהמשך.

הסנגור טען כי החוקר הציג בפני הנאשם מצג לפיו הוא שוטר. במישור העובדתי אין לקבל טענה זו. מתוך ת/8ב עולה כי בתחלת השicha בין הנאשם לחוקר (ש' 11) מבahir קטן ברחיל בתר הקטנה: "**אני חוקר פרטי, המפעל שכר אותנו...**", בהמשך נאמר " **אנחנו לא משטרת אנחנו אנשים פרטיים**" (קלטת ת/8א, זמן 2.50 ואילך).

בהמשך לטענה זו נטען על ידי הסנגור כי החוקר לא הזהיר את הנאשם בדבר זכות השתיקה ולא העמידו על זכותו להיוועץ בעורך דין. ניתן להבין כי הנאשם מכון לכל הפסילה הפסיכטי שנקבע בהלכת ישכרוב. נזכיר כי נקודת המוצא היא שאין מדובר בחקירה שנערכה על ידי המשטרה אלא בשicha שנערכה עם חוקר פרטי. החוקר לא הציג את עצמו כשוטר ועליה מהחקירה כי הנאשם לא סבר כי הוא נחקר על ידי שוטר. על כן לא מתקיימת ההנחה בדבר קיומו של פער כוחות קיצוני שמחיב הצבת מתגנונים לשם מניעת פגיעה בזכויותו של הנחקר והקפדה על קיומו של הлик הוגן - שהם חלק מהרצionarioלים שעמדו בבסיס הקביעה בהלכת ישכרוב. יתרה מכך, כלל הפסילה הפסיכטי שנקבע בהלכת ישכרוב הוא יחסית ולא מוחלט. אך גם אם נשים את כלל הפסילה היחסית על המקרה הנוכחי, ولو בשל טענת הנאשם כי החוקר אמר לו שהוא "שוטר לשעבר" (עמ' 5 רישא לסתוקמים), ספק אם היישום מוליך למסקנה לה מייחל הנאשם, קרי פסילת הראה. לא התרשםתי כי במהלך השicha נהג החוקר בחוסר הגינות כלפי הנאשם או כי הפעיל עליו לחץ פסול צזה או אחר. נփוך הוא, הוא ציין בפני הנאשם "אתה לא מוכרת להגיד לי כלום" (ת/8ב, עמ' 6 ש' 30). בפתח השicha אף דרש הנאשם: "לפנִי שאני מדבר את מה שאתה רושם אני רוצה העתקים" (ת/8ב).

הסגנור טען עוד כי החוקר לא הציג "תעודת חוקר" לנאשם בטרם החקירה (טענה שהוא נכונה עובדתית - ראו עמ' 87 ש' 30) וכי לא הציג הסכם שכר טרחה, זאת בזיקה לטענה כי הוא עבד לפि תוצאות וקיים חשש לקיומו של אינטראס מוגבר להביא לתוצאות (עמ' 86 ש' 30 ואילך). אולם איני סבור כי יש בטענות אלו להוליך למסקנות מרחיקות לכת של איון המשמעות הראייתית של הדברים שמסר הנאשם לחוקר הפרטי, כנطען על ידי הנאשם בסיכוןיו.

61. טענה נוספת בקשר לתקינות ההחלטה. טען הסגנור כי לא הוצגו אישושים בדבר תקינות ההחלטה, ועל כן יש לפסול את הראייה.

אין בידי לקבל את הילוקו של הנאשם.

معدותו של קطن עליה כי הוא הקليل את שיחותיו עם הנאשם באמצעות מכשיר ההחלטה שיש לו שפעל כהלה וכוי הוא "מכיר מה הפסיקה קבועה" ו"מקפיד לקיים [את תנאי]" (עמ' 88 ש' 22). אכן, בפסקת בית המשפט העליון הוכרו לאורך השנים ששה תנאים הנדרשים לשם קבלת ההחלטה כראיה שכליים: תקינות מכשיר ההחלטה; מינימיות המქלייט; קיומו של תהליך ההחלטה תקין ומהימן; שמריה על שלמות ההחלטה, וידוא כי לא נעשו שינויים הוספיים או השמאליות; ראיות לכך שקהלות הדוברים בההחלטה זהה כהלה; ולבסוף - הדברים שנאמרו ותוודו לא פסולים מחמת כלל אחר שפסול את הראייה, כגון אמרית הדברים שלא מרצן טוב וחופש (ע"פ 28/59 **פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד יג 1205, 1209 (1959); ע"פ 869/81 **שניר נ' מדינת ישראל**, פ"ד לח(4) 169, פסקה 16 (1984) ; ע"פ 561/80 **מדינת ישראל נ' שדמי**, פ"ד לה(2) 757 (1981); ע"פ 639/79 **אפללו נ' מדינת ישראל**, פ"ד לד(3) 561 (1980)). ואולם לנוכח השינויים הטכנולוגיים, בית המשפט הכיר לצורך להגמיש את התנאים (הטכנולוגיים) לקבעות ההחלטה, תוך הצבת שתי אמות מידת עיקריות: הוכחת מהימנות ההחלטה כמשמעות את אשר נאמר בין הצדדים לשיחה במועד ההחלטה; וזהו כהלה של הדוברים באותו שיחה (ע"פ 4481/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 35 (פורסם בנבז, 16.11.2016)). בנסיבות מקרה זה אין מחלוקת בדבר זהות הדוברים, ועיקרו של דבר - לא עליה חשש לגבי מהימנות ההחלטה. ראשית, הנאשם אישר בעדותו את תוכן השיחות ולא התקחש להן, ונראה כי טענותיו מכוננות למשורר פסילתן בקשר המהותי (השוו: ע"פ 6411/98 **מנבר נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה(2) 150 (2000); ע"פ 2801/95 **קורקין נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(1) 791 (1998)). שנית, מהימנות ההחלטה נלמדת מתוכן השיחה עצמה. מהازנה לשיחה ניתן לתרשם מרצף הדיבור, מתוכן הדברים, מהдинמיקה של השיחה, מהקו והרטניות של השיחה ומהאינטראקטיביות בין הדוברים. שלישי, תוכן ההחלטה תואם את התרשותם בכתב שנערכה על ידי החוקר, עליה חתום הנאשם ואשר הוגשה כראיה (ת/8).

62. טענה נוספת שמעלה הנאשם, כי החוקר הבטיח לו שלא ינקטו נגדו הליכים משפטיים. בהקשר זה ציין קطن בעדותו כך "אני רציתי להימנע מללכת למשטרה, התיחסתי אליו כל עברין זוטר וריחמתי עליו המשטרה אמרה לי אתה לא רשאי להזכיר. המשטרה הכריכה אותך, חוקר אמר לי תגיע מיד" (עמ' 91 ש' 7). מקובלים עליי דברי קطن כי הוא לא הבטיח דבר לנאשם ממשום שלא יכול היה להבטיח לו דבר (עמ' 78-79). יתרון וממהלך השיחה ניתן להבין כי החוקר מציג בפני הנאשם מצג לפיו אם ידבר הוא לא יילך עד הסוף" (ת/8ב, עמ' 2 ש' 20). אולם לצד דברים אלו מצין קطن בפני הנאשם בצהרה מפורשת "אני רוצה לדעת את האמת והמבצע צריך להחליט מה הוא עושה עם האמת הזאת" (ת/8ב, עמ' 2 ש' 13) וכי יש "סבירו שזה יגיע גם לבית המשפט..." (ת/8ב, עמ' 5 ש'

(30). החוקר אף ציין בפני הנאשם "מביאים אותו מחר לשופט בסדר? מביאים אותו לבית המשפט ועוזרים אותו, מה האמת שלך? אמייתי כמו גבר אני אגידי לך את האמת..." (ת/8א, עמ' 41 ש' 23). מהדברים שצינו עד כה ומהזנה לשיחה במלואה, לא התרשםתי כי הנאשם מסר את הדברים לאחר שהובטה לו כי לא ינקטו נגדו הילכים פליליים. ככל שנית להתרשם מהדברים שמסר החוקר כי רוח הדברים אכן הייתה כזו (וראו דברי קטן, עמ' 78 ש' 19 ואילך), אינני סבור כי יש בכך כדי לפסול את הראייה. מי שהחליט לפעול נגד הנאשם אינו החוקר או חד-阿森, אלא המשטרה ולאחר מכך רשות התביעה ובורי כי בתהlixir זהה, יכולת חד-阿森 להשפיע על הנאשם שנגדם יוגשו כתבי אישום מוגבלת למדי".

63. עתה נתיחס לעדות הנאשם בבית המשפט. הנאשם העיד במסגרת פרשת ההגנה והוא חחש כי ידע על המרימה וכי היה חלק منها, זאת בניגוד לשיחתו עם החוקר ולחקרתו במשטרה, אליה נתיחס בהמשך. בעדותו ציין הנאשם כי הוא שמע "על כל העניין של היזופים" בסוף חודש אוגוסט 2013 מנהג שעבד אצל ספק בשם עסליה שאמר לו "יש משחו, מתנהל משחו לא בסדר על המשקל" והנאם התקשר בתורו לירין והודיע לו "שהנהגים מדברים כאן והנהג של עסליה אומר שיש משחו לא תקין" (עמ' 127 ש' 3; עמ' 132 ש' 10 ואילך). הנאשם לא אישר בעדותו בבית המשפט כי הוא ידע על המרימה וכי הוא קיבל ממחמוד וגאנט סכום שבועי כחלק מהתמורה בגין ביצוע המרימה באופן מקרים בהם הוביל גրוטאות ושביגב הגדל את משקלן (עמ' 150-152). הנאשם אף התכחש לכך שקטן הראה לו מסמכים במהלך שיחתו עמו וציין שהוא אינו זוכר את הדברים (עמ' 156 ש' 10 ואילך). במהלך עדותו, הנאשם אישר כי הוא נפגש עם החוקר פעמיים (עמ' 128 ש' 9)อลם בחקרתו הראשית לא נשאל לגבי פרטי שיחותיו עם החוקר (לגביו חקירות במשטרה), וכל שאמור לגבי זה האחרון כי הלה אמר לו "מה שאתה אגידי לך אתה דבר" (עמ' 128 ש' 9). התמונה המצטנרת מעדות הנאשם כי אין לסמן על דבריו בבית המשפט ואין לקבלם, וכי הדברים שמסר לקטן ודבורי במשטרה מגלים גרסה מהימנה ודברים שמשמעותם הודהת אמת בחלקו בפרשת המרימה.

64. ניתן היה לצפות כי לנוכח טענותיו הקשות של הנאשם כלפי קטן ובשל התכחשותו לדברים שמסר בפניו ולאחר מכן בחקירה, ינצל את הבמה שניתנה לו בבית המשפט ויציג גרסה סדורה לפחות הדברים, אך התמונה הייתה רחוקה מכך, ועודתו הראשית אף נעדרת פירוט מינימלי וראוי. יתרה מזו, הנאשם נחקר חקירה נגדית. ככל שהתקדמה החקירה הנגדית והנאם נתקבש למסור הסברים לגבי הדברים שמסר בחקרתו במשטרה ובפני קטן, הנאשם לא סיפק הסברים ותשוביתו לא הניחו את הדעת (ראה למשל עמ' 137). כאמור, חurf ההזדמנויות שניתנה לנאם לספק הסברים הוא לא סיפקם ובשלב מסוים אף ביקש שלא לענות יותר על שאלות (עמ' 151 ש' 31, וראו דברי בית המשפט לנאם בעמ' 152). תשוביתו של הנאשם היו במקרים רבים שהוא לא יודע ולא זוכר, אף כאשר נשאל לגבי גרעין הגרסה שמסר, כלומר כי שביגב הגדל את המשקל במרימה (עמ' 161 סיפה, עמ' 162, 163). בכלל, לגבי לבן של הטענות, הנאשם לא מסר מענה הולם ותשוביתו התאפיינו בהתחמקות (עמ' 165, עמ' 166); חלק מהסבירו של הנאשם לדברים שנמסרו על ידו מקודם בשיחתו עם קטן היו מוקשים, כך למשל טען כי הפרטים שמסר לגבי שיחתו עם לירון היו לאחר שקטן הפחיד אותו בכך שהמשטרה תתעורר והוא יעצר - בעוד שפרטיהם לגבי שיחת הנאשם עם לירון כלל לא עלו בשיחתו עם החוקר, אלא רק בחקירה במשטרה (עמ' 137). לאחר שעומת עם קר, טען שהדבר היה בשיחה שהיה מחוץ למקום המפגש בו הוקלטה השיחה (עמ' 137), טענה שלא עלתה לפני כן בעדותו הראשית. קושי נוסף נועד גם בסלקטיביות של מסירת התשובות. להבדיל מהפרטים שיש בהם לשבכו, כאשר הסוגיה עליה נשאל הייתה נוכה לו הוא נתה למסור תשובות מפורחות. כך למשל לגבי משמעות ציון שם הנהג על גבי תעוזת השיקלה, אישר הנאשם בפירוט כי אכן ציון שם הנהג אינו ערובה לכך שהנהג הרשם הוא שנאג בפועל במשאית (עמ' 150 ש' 1; עמ'

153 ש' 1); וכן כאשר מסר כי בזמן פסילת רישומו אדם אחר נהג במשאית (עמ' 160 ש' 8; ש' 23).

65. טענה מרכזית בעדותו של הנאשם כי הוא מסר את הדברים בפני קטן מאחר וזה האחרון הנחה אותו מה לדבר ומה עליו להגיד, ועל מנתה זו חזר שוב ושוב בעדותו בבית המשפט (עמ' 137 ש' 29; עמ' 146 ש' 17; עמ' 149 ש' 1; עמ' 167 ש' 23; עמ' 169 ש' 1). מעבר לכך שקטן שליל הילך שכזה (עמ' 79 ש' 1) ודבורי מקובלם עלי, דבריו של הנאשם מוקשים מאד, משומם שאיןם מתישבים עם יתר הראיות ואינם תואמים את ההתרשומות ממהלך השיחה. וליתר פירוט:

תחילת יzion כי מהازנה לשיחה שהתנהלה בין קטן לבן הנאשם ומהתרשומות כללית ניתן לומר כי השיחה התנהלה בצורה הוגנת, ולא עלו במסגרת תכנים שיכולים לעורר את החשש כי הדברים שנמסרו אינם מבטאים הוודאות אמת וכי הם פרי של דקלום של דברים שהחוקר הנחה את הנאשם לומר.

זאת ועוד, הנאשם טען כי השיחה שתועדה כללה מפגש מקדים עם קטן בו אמר לו זה האחרון "אני שואל אותך, ואתה עונה מה אני אומר לך עונה" (עמ' 141). אלא שדברים אלו לא מתישבים עם ההתרשומות ממהלך החקירה. בחקירה מסר הנאשם פרטים גדוילים במידע שחלקם לא היה בידיעת קטן ובוואדי שה הנאשם לא יכול לזכור את כולם ולדקלם אותם בצורה סדרה מקום שנאמרו לו לפני תחילת השיחה בטענותו (עמ' 142 ש' 18). עולה בבירור כי הפרטים נדלו מ太久 ידיעותיו שלו. בנקודה זו, לעומת הנאשם בית המשפט עם חוסר ההיגיון בדבריו, אך ההסבר המתפתח הנוסף שמסר, כי כל 40-30 דקוטות הוא וקטן יצא מהחדר שוחחו וחזרו להמשך השיחה (עמ' 147 ש' 1), מחריף את הקושי שבסבירו הנאשם. אין לקבל אפילו את הטענה כי הדברים שמסר הנאשם לחוקר היו פרי מידע שמסר לו זה האחרון והוא התבקש לדקלם את הדברים.

לשם שלמות התמונה יzion כי בשלב מסוים של השיחה הראשונה בין החוקר לנายיך לנายน "אתה מתחילה להרגיז אותי, אני אראה לך משחו, בוא תראה". בשלב זה ההקלטה ממשיכה לפעול במשך עשר דקות, נראה שהשנים עוזבים את החדר וחוזרים לאחר מכן, ואז נשמע החוקר "אני מקווה ששותגעת עכשו" (ת/8ב, עמ' 15 ש' 30 ואילך). הסנגור לא טען לנושא זה והדבר לא לבן עד תום, אך אין לייחס כענין שתומך בגרסת הנאשם לנוכח ההתרשומות הכוללת מהשיחה ותוכניהם.

66. במהלך השיחה בין הנאשם לבן קטן ערך זה האחרון תרשומות שכוללות את הדברים שנמסרו מפי הנאשם והנายน חתום חתום אלו. לא ניתן לקבל את טענותו של הנאשם במהלך עדותו כי הוא חותם "ככה סתם" (עמ' 143). אך מעבר לכך, גרסתו שהוא אמר מה שקטן הנחה אותו לומר, אינה מתישבת עם התנהגו של הנאשם עצמו אשר סרב לכתוב דברים שחווגם מהוואടתו בחילקו בפרשא תוך הפללת אחרים (ת/8ב, עמ' 49) ונמנע מלחתום על המזכירים היינימ וועל תעוזות השיקלה שזו, עת שהוצגו לו על ידי החוקר (שם). כפי שצווין לעיל, במהלך השיחה הוצגו בפני הנאשם מזכירים ידניים ותעודות שקיולה שהנאשם התייחס אליהם וניכר כי הוא מכיר את המסמכים ומארח את הזוף שנערר בהם (למשל ת/8ב, עמ' 29; וראו הסברו של הנאשם עמ' 155 ש' 1). בהקשר זה יzion כי מקובלת עלי' במישור העובדתי טענת הסנגור כי בעת חקירת הנאשם, ברשות החוקר היה כבר מידע מפורט לגבי הפרשה הוואיל וקודם לכן, ביום 15.9.2013, חקר את שగיב. לפיכך, המשמעות של ההתייחסות למסמכים שהוצגו לנายน אינה יכולה לבסס, היא

כשלעצמה, את היכרות הנאשם עם המרימה או השתתפותו בה. אך עם זאת, ניכר כי הנאשם אינו מתכחש לטעות השkilah ומשיחתו עם קטן עליה כי המסכנים אינם זרים לו; הנאשם אף שיתף פעולה עם החוקר והתייחס במספר רב של מסמכים שהוצגו לפניו.

על רקע הדברים שהובאו עד כה, אין לקבל את טענת הנאשם בסיכון, בדבר המשמעות שיש לייחס לדבריו בשיחתו עם החוקר בהם אמר "מה אתה רוצה ממני? מה שאתה רוצה אני אגיד" (ת/8/ב, עמ' 22 ש' 11). המשמעות שה הנאשם מבקש לייחס לאירוע זו, מנוטקת מכלול התכנים העולים מן השיחה, ונראה כי הבנותו של קטן לדברים כי הנאשם "התכוון לכך שאמקד אותו בנושא" (עמ' 90 ש' 11) מתחarta לנכונה את הדברים.

67. כפי שיפורט בהמשך, על דבריו של הנאשם בפני החוקר הפרטיו חזר הנאשם בחקירהו במשטרה. וודגש כי בעוד שיחתו האחורה של הנאשם עם קטן הייתה ביום 27.9.2013, חקירתו במשטרה הייתה בחילוף חודשים - ביום 11.11.2013. ההסבר שמסר הנאשם, בחקירה הנגידית, לאחר שעומת עם העובדה כי דבריו בפני החוקר נאמרו גם בחקירהו במשטרה, כי קטן הנחה אותו כיצד לדבר גם במשטרה (עמ' 157 ש' 6) מעורר קושי. וכן גם הסבריו כי חתום על החקירה במשטרה כי נאמר לו לחתום (עמ' 159 ש' 13). בעת נעבור לסקור את הדברים שמסר הנאשם במשטרה אך לפני כן נעיר כי לנайлן לא הייתה טענה לגבי אופן התנהלות החקירה במשטרה והוא אף אישר שהאוויר היה ענייה (עמ' 144 ש' 25).

68. **חקירהו במשטרה** - לאחר שהענין הועבר לטיפול המשטרה, נחקר הנאשם במשטרה ביום 11.11.2013 על ידי החוקר אליהו פרנקו (לענין מהלך החקירה ראו עמ' 96-94). חקירת הנאשם תועדה בתיעוד חזותי (הדיםק סומן ת/12ב, התמיליל ת/12א; חלק הראשון של התמיליל נפלה טעונה וצוין תאריך 11.12.2013 והחקירה ת/12). בחקירהו במשטרה צוין הנאשם (ת/12, ש' 51 ואילך):

"זה היה أولី בחודש 6-7 הiliary מגיע עם משאית עמוס בשתי אמבטיות לפרוק סחרה בחודש מתקות בעכו ואז שמתי לב שניב השוקל של חברת חוד מתקות היה מעלה לי את משקל הפסולת, שמתי לב שגביה היה מעלה לי את המשקל מ 10 טון ל- 16 טון או 17 טון או לפעמים שגביה היה מעלה לי את המשקל של הפסולת שפרקתי מ- 7 טון ל 13-14 טון, שמתי לב שהו הרבה מקרים כאלה ורק שגביה היה עווה את זה... ואז כמה פעמים אמרתי לשגביה [מ]ה אתה מעלה את משקל הפסולת ? שגביה היה אומר לי תשתקוק אני עווה את העבודה שלי ואתה נהג, מה שאני אומר לך אתה עווה עוד אמר לי שגביה את דבר עם מחמוד האם תשאל אותו והוא יגיד לך שככל מה שגביה אומר אתה עווה. ואז אני הבנתי שמחמוד המאם ושביב עושים את זה יחד הכוונה שמחמוד המאם יודיע שגביב מעלה לנו את המשקל בתיעודות, אני לא אמרתי ל[מחמוד]וד המאם כלום על זה כי פחדתי על העבודה שלי".

ה הנאשם אישר בחקירהו במשטרה כי לאחר שהתקבל לעובדה במתכוון טمرة רוב הובילות שביצע היו למתחם

חד-ASF (ת/12א, עמ' 4 ש' 36) וכי כל יום היה פורק 2-3 הובלוות (ת/12א, עמ' 3 ש' 14). מחקרתו ברור כי מהשלב שהוא גילה וידעו שמתבצעת מרמה הוא המשיך בעבודתו תוך ידיעה שמתבצעת מרמה (ת/12א, עמ' 10 ש' 5) באופן שהמשקל בתעוזת השקליה המתיחסת למשאית שהוא הוביל, לא מתאים למשקל בפועל. עוד אישר הנאשם בחיקירה במשטרה שקיבל 500-400 ₪ בשבוע (ת/12א, ש' 35).

69. טוען הסגנור כי בחיקירתו במשטרה ציין הנאשם כי נהג במשאית שמספרה 70-230-61 שaina מזוכרת בכתב האישום ככזו שהשתתפה במרמה (惦cir כי הטענה שהנאשם נהג במשאית שמספרה 57-819-51). אכן, עיון בהודעת הנאשם ת/12, מגלה כי בעמ' 2, ש' 9 נרשם המספר צzion על ידי הסגנור, אך השוואה לתמילת של החיקירה ת/12א, עמ' 2, מלמד כי פרט זה לא נמסר על ידי הנאשם. מעבר לכך, בחיקירתו בבית המשפט, השיב הנאשם לשאלת באיזה רכב נגת? - **"51-819-57 ובדתי כמה חדשים על 61-70-70."** (עמ' 125 ש' 29).

70. בתחילת ההליך, הנאשם לא העלה טענה כלשהו לגבי הودאותו במשטרה, ורק בישיבת ים 5.4.2017 לאחר שהוחל בשמיית הראיות, נזכר להעלות טענה לפיה הודהותו באה לאחר שהובטח לו שלא יעצר ולא יתנהל נגדו הליך. מעבר לעובדה כי הנאשם כבש טענה זו והעליה אותה בשלב מאוחר, דבר שפוגע ב邏輯יותה, ומ עבר לכך שטענה זו אינה מתיחסת עם כך שהנאשם טוען כי הודהותו במשטרה היא המשכה של דרישת והנחיית החוקר הפרטי - הטענה מעוררת קשיים ואין לקבללה. אינני מוצא עיגון כלשהו לטענת הנאשם כי הובטח לו כי אם יודה ישוחרר. העובדה כי הנאשם נחקר בהיותו עצור (ראו ת/17, ת/18 ובפועל ניתן לבדוק כי במהלך חיקירתו היה איזוק) והתוצאה כי הוא שוחרר בסוף החיקירה, היא לבדה אינה מבוססת את הטענה. הנאשם הודה במעורבותו בפרשת המרמה בשתי הזדמנויות הן בפני החוקר והן במשטרה, ובהמשך אף עומת עם שגיב ביום 2.11.2013 (ת/13; התמלול ת/13א). במהלך העימותים שב הנאשם כבר לא היה עצור, ולא ניתן הסבר מדוע המשיך לדבוק בגרסתו ממנה התנער בבית המשפט. באותו עימות נראה הנאשם נינוח ואף משתמש במכשור הטלפון הסלורי שלו. לשם שלמות התמונה יציין כי מדברי החוקרים (פרנקו ויקרי) עולה כי החיקירה התנהלה באופן תקין (עמ' 93-98) ונטען זה לא נסתר.

71. הראיות שסקרנו עד כה מלמדות על מעורבותו של הנאשם במרמה, ואולם שאלה נוספת נספת היא מה עומק מעורבותו במרמה? המענה לשאלת זו יעשה תוך חידוד מספר מסקנות העולות מגרסת הנאשם ומניתוח הראיות שנערך עד כה.

מידת מעורבותו של הנאשם במרמה

72. **ידיעת הנאשם על המרמה** - דומה שהראיות עד כה מצביעות על כך שהשלב מסוים ידע הנאשם על המרמה המתבצעת וידע באופן כללי כי שגיב מגדיל את המשקל וורושם בתעוזות השקליה משקל שאינו משקף את המשקל האמתי של המטען שנושא המשאית (ת/12א, עמ' 26). לאחר שגילה את הדבר, פנה הנאשם לשגיב והלה ביקש ממנו "ישתחוק" ואמר לו שהוא עושה את העבודה שלו ושנהשם הוא נהג שעלי' לעשות מה שיגיד לו, וכי פנה למחמוד ולגאנם בעניין (ת/12א, עמ' 26). יתרה מכך, הנאשם אף אישר כי הוא ראה את שגיב מספר פעמים בוגרש מתקות טمرة, והוא אף אישר שראה את שגיב מקבל כספים בוגרש מנכיזי מתקות טمرة (ת/12א, עמ' 36 ש' 33

ואילך). חרף זאת המשיך הנאשם לעבד ולהוביל גրוטאות ביודעו שהקומבינה מתרחשת (שם; עמ' 27). בעניין זה מסר הנאשם כי הוא פחד בין היתר מהאחים של מחמוד (ת/12א, עמ' 27 ש' 30). כאמור, בשלב מסוים פנה הנאשם לליורון וחושף כי מתבצעת מרמה.

73. **המועד בו ידע הנאשם לראוונה על המרמה** - בעוד שחקירהו של הנאשם במשטרת עולה כי לטעنته הוא ידע על המרמה רק בחודש יוני 2013, בשיחתו עם קטן ציון כי הדבר היה בחודש ממרץ 2013, ונראה כי הדברים האחרונים מדויקים יותר. בעדותו בפני החקור ציין הנאשם מועד זה בהקשר של נסעה ספציפית שבוצעה מ"ברטה". כמו כן, אין חולק כי בחודש יוני היה הנאשם פסול מלנהוג וכפי שיווהר בהמשך - מן הראות עולה כי בתקופה זו לא ניתן לקבוע כי הוא נהג בפועל במשאית.

74. **חישוף הנאשם למתעודות המזויפות** - כפי שהובאה, בסוף תהליך השkilah מונפק עותק מתעודת השkilah המើעד לשפק. עולה כי לא בכל הפעמים קיבל הנאשם עותק מתעודת השkilah אחורי חזרתו מפריקת הגרוטאות. בחלק מן המקרים, אם לא ברובם, שגב לא היה מוסר עותק מתעודת השkilah לנаг אלא אוסף אותם ונציג הספק מקבלם בסוף היום (עדות וGENER בבית המשפט עמ' 26; והדברים توאמים את גרסת הנאשם ת/12א עמ' 6 ש' 15, ש' 6; עמ' 2 ש' 1 ואילך).

75. **הסכום שקיבל הנאשם ממתקות טمرة** - הנאשם קיבל סכום כסמי כסף ממתקות טمرة בנוסף למינוחתו.מן הראות עולה כי הנאשם קיבל תחילה בין 400-500 ל"נ ובשלב מסוים קיבל סכום שלא עולה על 1,500 ל"נ בשבוע, כשהיקף המרמה גדל (ת/8ב עמ' 21, ת/8ב, עמ' 25 ש' 34). מطبع הדברים ולאור אופים של אتنנים אלו, לא נערכו רישום מדיק לגביים ולא ניתן לדעת החל מאייה שלב החל הנאשם לקבל הנאגם 1,500 ל"נ בשבוע. השאלה החשובה בהקשר זה היא בתמורה למה נתנו הכספיים? הנאשם מסר מספר גרסאות בעניין זה. בחקירהו במשטרת טען הנאשם כי הוא קיבל את הכספיים בתמורה לכך שהוא "עבד קשה", ולא קשר להובלות המטען וביצוע המרמה (ת/12א, עמ' 12 ש' 31) - אם כי ניתן לזיהות שהנאגם אינו שולל במפורש קשר בין הסכום שניית לו (ת/12א, עמ' 32 סיפה ואילך). על גרסה זו חזר הנאשם בעדותו בבית המשפט. אלא שגרסה זו לא מתישבת עם הדברים שמסר הנאשם לחוקר הפרטי, קטן, שם קשר באופן ברור בין הכספיים שקיבל (מעבר למינוחתו) לבין המרמה, ועלה מדבריו בפני החקור כי הוא קיבל כספים אלו כחלק מהשתתפותו במרמה (ת/8ב, עמ' 21, עמ' 24 ש' 8; עמ' 26, עמ' 25). הנתונים שעולים מן הראות אינם מתישבים עם טענת המאשימה בסיכוןיה כי הנאשם קיבל את הסכום השבועי גם שלא נהג בפועל, ככלומר כאשר היה בתקופת הפסילה כפי שיפורט בהמשך. נהfork הוא, מדבריו של הנאשם - שהם הראיה העיקרית עליה מבקשת המאשימה לבסס טענותיה בנקודה זו - עולה כי קבלת האتنן היה קשור ביצוע ההובלות בפועל ו"כתמורה" לביצוע הובלות המרמה. ככל שטענת המאשימה מבוססת על אמרתו של הנאשם בפני החקור הפרטי שmedi שבוע הוא קיבל סכום כסף ממתקות טمرة, הרי אמרה זו היא כללית ביותר, ולא ניתן להשתתף עליה את המסקנה כי גם בתקופת הפסילה הוא המשיך לקבל סכום זה. זאת ועוד, בשיחות בין החקור הפרטי לנאגם אין התייחסות כלל לתקופת הפסילה.

76. **תקופת הפסילה** - בכתב האישום נטען כי שיטת המרמה נמשכה מחודש אפריל 2013 ועד חודש אוגוסט 2013 (ראו סעיף 1 לכתב האישום). אין חולק כי בכלל הראות שהונחו לפני קיימם מסמך המעיד על כך שרישוין הנהיגה של הנאשם נפסל על ידי משרד הרישוי למשך שלושה חודשים, החל מיום 23.4.2013 (ת/19). מהמסמר עולה

כי הנאשם הפקיד את רישיון הנהיגה בפועל, להבדיל מפסיקות קודמות שמצוינו באותו מסמך בהן לא הופקד הרישוי (ויתכן שהנאשם לא הפקיד את הרישוי כשהוא ידוע על הפסילה ויתכן שלא ידוע). הנאשם טען כי בתקופה זו לא נוג בנסיבות ומוי שנהג בנסיבות שלו היה פאסל (ת/12א, עמ' 13 ש' 14). עולה מהנתונים שהונחו לפני, וליתר דיוק ממה שלא הונח לפני, כי ההשערה לפיה הנאשם נהג בזמן הפסילה לא נבדקה באופן עמוק (ראו בין היתר עדות יקורי, עמ' 102 ש' 25) ומנגד אין ראייה כלשהי המעידת על כך שהנאשם נהג בזמן הפסילה, ואין מקום להניח אחרת שכן להנחה שכזו אין כל בסיס בראיות.

אכן, הנתונים המוזנים בטעודת השkilah כוללים את שם הנהג ואת שם הספק ובטעודות השkilah רשוםשמו של הנאשם גם בתקופת הפסילה, אולם מן הראיות עולה כי אין ערובה לכך שמצוין שם הנהג בטעודת השkilah משקף דיוק בתקופה זו. כלומר יתכן מצב בו הנהג רשום בטעודת השkilah אינו הנהג שנהג בפועל. המאשימה אישרה בסיקומיה כי "מכיוון שתטעודות השkilah, כפי שהיעדו שוב כל העדים ואפילו שגב מלכה, על התעודות לא מופיע שם הנהג וגם אם מופיע שם, לא ניתן לקבלו כasmcta כמי שנוהג באותה skilah. אין לנו יכולת אמיתית לברור מtruth תטעודות השkilah, את השkilot בהן הובללה הייתה על ידי הנאשם. אנו לא מבקשים להתיחס לתעודות השkilah ככאלו לפי השם המופיע בראשם, זהו הנהג שביצע את הובללה הספציפית. על כך שמענו מכל העדים, שהפרט הזה לא מדויק ולא ניתן להסתמך עליו" (עמ' 71 ש' 20 ואילך). ואכן מסקנה זו מעוגנת היבט בראיות: ראו דברי שגב - ת/33(1) עמ' 4; ת/33ב, עמ' 21; ת/33ב, עמ' 23 ש' 26; פרוטוקול - עמ' 120 ש' 18, עמ' 121 ש' 12 ואילך. וכן עדות לירון עמ' 61 ש' 4; עמ' 61 ש' 6, ש' 25; מזכיר ת/25). לשם שלמות התמונה יזכיר כי בעודתו ציין גנור כי ראה את הנאשם במתחם (עמ' 42 ש' 4). עם זאת הוא לא התימר לטען שככל פעם שהיה בפועל ראה אותו (עמ' 45 ש' 3), ובוודאי שלא ניתן ליחס לוגנור כי הוא זכר כל פעם שהנאשם הגיע למתחם, במיחaud שלא הייתה סיבה שוגנור או אחר יחרוט נתון זה בזיכרונו "בשעת אמת" ולפni שההעורך החשב. המסקנה המתבקשת היא שלא הוכח שהנאשם נהג בפועל בנסיבות בתקופת הפסילה. יבהיר כי הנאשם העיד כי במהלך תקופה הפסילה לא התנתק קשר העבודה בין לבן מתכוות טمرة, אלא שהוא הועסק בmgrash השיר למקצועתו (עמ' 126 ש' 20; ראו גם עדות הנאשם במשפטה ת/12א, עמ' 15 ש' 24 ואילך).

סיכום בינויים

77. הריאות אותן סקרונו עד כה מלמדות בבירור כי הוכחו העובדות הננטענות בכתב האישום והוכחה שיטתה המרימה שנגהה ואשר "עמודי התווך" שלו היו שגב, מחמוד וגאנם, בעלי מתכוות טمرة. שיטת המרימה הוסבירה על ידי שגב ולשיטה זו נמצאו תימוכין בטעוד כתוב שהן הריאות שמתעדות את המרימה. עם זאת, לא הוכח סכום המרימה שננקב בכתב האישום.

78. הנאשם עבד כנהג מסוימת במתכוות טمرة ובמהלך תקופה המרימה (למעט תקופה הפסילה), נהג בנסיבות והוביל גROUTאות למתחם, ידוע כי שגב מגדיל את משקל המשאות ומונפק תעודות skilah שאין משקפות את המשקל האמתי של הROUTאות. הנאשם ידע זאת והמשיך להוביל גROUTאות באמצעות המשאית שנגה בה גם לאחר שידע על המרימה שמתחרשת ואף קיבל "תמורה" על השתתפותו במרימה, בסכומים שנעו בהתאם בין 500-400 ₪ לשבוע ולאחר מכן 1,500 ₪ לשבוע.

79. במהלך תקופת המרמה, היה הנאשם פסול מהחזיק רישיון נהיגה למשך שלושה חודשים. למעשה תקופה זו לא ניתן לקבוע כי הוא נהג במשאית גם אם בתעודות השkilah צוין שמו. לפיכך, לא ניתן ליחס לנימוק כי הוא נהג במשאית בתקופה זו.

הטענה לאחריות הנאשם מכח שותפות

80. במהלך הסיכומים טענה המאשימה כי ניתן ליחס לנימוק כי ביצוע עבירות (לא פורט אל) מכח דיני השותפות, ולשונה "אנו סבורים כי הנהיגה של המשאית לא תנאי הכרחי להיווט שותף מלא למרמה, גם בהיותו פסול מלנהוג, קיבל סכומי כסף. לצורך שותפות הוא יכול היה גם לא לנוהג במשאית באותה תקופה. די בכך שידע ושתק. הוא היה מודע לשיטה, עצם היותו נהג, אבל מעבר לכך ידע ושתק". טענה זו של המאשימה אינה מתבסשת כלל עם מה שנטען בכתב האישום עם העבירה שבחורה המאשימה ליחס לנימוק.

בסעיפים 1-5 נכתב האישום מובא רקו ופירוט של שיטת המרמה, רקע שהוא חיוני להבנת חלקו של הנאשם, ובסעיף 6 נכתב האישום וטען כי "**בחלק מן ההזדמנויות**" כאשר **הנימוק שמש נהג** של המשאית, הוא נטל חלק בשיטת המרמה, שהוא מודע לה, אפשר את ביצוע שיטת המרמה, הקל על מעשייהם של שగיב ומחמוד וגנאמ ומנע את גילוי מעשי האחראים ותפיסטם. בסעיף 10 נכתב האישום וטען כי "**בהזדמנויות רבות**", הנאשם קיבל דבר במרמה - סכום של 1,500 ₪ בשבוע במהלך תקופת המרמה. זאת בתמורה לכך שנטול חלק במרמה, סייע לשגיב, מחמוד וגנאמ ביצוע המרמה, בכך שבחויתו נהג משאית שנשאה את הגרכותאות, אפשר את ביצוע המרמה בשתי שיטות המרמה, הקל על ביצוע המרמה ומונע את גילוי המרמה ותפיסט שגיב, מחמוד וגנאמ... (ההדגשות שלי - מ"ע). הניסוח האמור יוצר אףוא שטענו בין טענה אפשרית לשותפות, לסייע למרמה, ולקבלת דבר במרמה.

ואולם, למורת הפירוט האמור - בכתב האישום המתוקן מיחסת לנימוק עבירה של קבלת דבר במרמה (במספר הזדמנויות) "תוצר" הטענה כי הוא קיבל 1,500 ₪ מדי שבוע וזאת בתמורה לכך שנטול חלק במרמה. אך לצד זאת לא מיחסת לנימוק עבירה שעונייה שותפות במשאי המרמה או סייע לקבלת דבר במרמה על ידי שגיב, מחמוד וגנאמ. יצוין כי במקור כתב האישום ייחס לנימוק עבירה של סייע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, מקום שם לא נטען שהוא קיבל דבר במרמה אלא סייע לשגיב מחמוד וגנאמ ביצוע המרמה (ראו סעיף 10 לכתב האישום המקורי) ולאחר התיקון ייחסה לו עבירה של קבלת דבר במרמה, בגין התשלום שקיבל ממתקות טمرة.

81. משכך בחרה המאשימה לנחס את כתב האישום וליחס לנימוק עבירה של קבלת דבר במרמה, אין לנו אלא כתב האישום שלנו. תובנה זו מתיישבת עם החשיבות שיש לייחס כתוב האישום שכן "**לאופן בו מנוסח כתב האישום ישנה השפעה מहותית על יכולתו של הנאשם להציגו מפני האישומים נגדו**" (ע"פ 7150 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 35 לפסק דין של השופט דנציגר (פורסם בנובו, 26.6.2008), וראו גם: גבריאל הלוי *תורת הדין הפלילי* ב' 485 (2011)). אם נצמד לנחס כתב האישום, הרי יניחו אותנו הקביעות שהוא עד כה בעניין קבלת סכום שבועי כנגד נהיגת הנימוק במשאית והשתתפותו במעשה המרמה, תוך גրיעת התקופה בה היה בפסילה. על רקע זאת, לא ניתן להלום את טענות המאשימה ככל שמן משתמש שיש להרשע את הנימוק בכך שנטול חלק בשיטת המרמה והוא שותף מלא למרמה. נחזר ונDIGISH כי לנימוק מיחסות עבירות של קבלת דבר במרמה, שעל פי כתב

האישום כל עבירה בודדת הtagבשה כאשר הנאשם קיבל סכום שבועי תמורת הובלת המטענים.

82. לאור האופן בו מנוסח כתב האישום, נשאלת השאלה מהי משמעות טענת המאשימה לשותפות בשיטת המרימה? האם הטענה כי הנאשם שותף במקולע מעשי המרימה של מתכוות טمرة ושביב וקבלת סכום המרימה? או שמא טענת המאשימה שהנאשם היה שותף לביצוע עבירה של קבלת דבר במרימה גם בתקופה הפסילה בה לא נהג ומילא לא קיבל תמורה בגין הובלת מטען שבעקבותיו זיופו התעוודות? - ואם כך, שותף למשדי קבלת דבר במרימה של מי? שלו עצמוני? כל זאת מקום שלא הוכח שנתקבל דבר במהלך התקופה בה היה בפסילה. שאלות זו מחדדות את הקשיים שעולים מניסיונו כתב האישום אל מול העבירה המויחסת לנายนם. דומה כי רק בשל חוסר הבניה בתענת המאשימה בעניין זה, דין טענותיה שיש להרשיע את הנאשם בעבירות נוספות - להידוחות.

אך גם בהתבוננות לגופה של הטענה, אני רואה קושי בהילוך המאשימה לייחס לנאים שותפות במעשה המרימה מקום שלא יוכסה לו בכתב האישום עבירה שימושותה שותפות למשדי המרימה של שביב, מחמוד וגאנם. סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **חס"פ**) דין באפשרות שבית המשפט ירשיע נאים **"בעבירה שאשמו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום"** וקובע כי הדבר אפשרי, אם ניתן לנאים הزادנות סבירה להtagנון. תנאי זה פורש ככליל שני פנים: אחד "טכני-דינוני", ככלומר שענודה בפני הנאשם יכולת להביא עדים וראיות; והשני מהותי הינו, שענודה בפני הנאשם אפשרות להציג קוו הגנה תוך התייחסות גם לעובדות שלא נטענו בכתב האישום (ראו: ע"פ 00/00 7832 **יעקובוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(2) 2002, 541, 534; ע"פ 07/07 9090 **חין נ' מדינת ישראל**, פסקאות 49-51 (פורסם בנבו, 9.2.2011); ע"פ 2760/14 **אוחין נ' מדינת ישראל**, פסקה 42 לפסק דין של השופט ד' ברק-ארץ (פורסם בנבו, 7.10.2015)). ישם אל לב כי המצב שלפניינו אינו תואם לחולתו את הסיטואציה בה דין סעיף 184 לחס"פ, שכן במקרה שלפניינו פרקי העובדות של כתב האישום מפרט טענות "עובדות" - תוך חוסר הלימה וחוסר בהירות עליו הצביעו לעיל - עם יסודות העבירה המויחסת לנאים. ואולם ההחלטה החילה את מבחן "הزادנות הסבירה להtagנון" **"לאורך ההסדרים המשפטיים העוסקים באই התאמאה בין כתב האישום לפסק הדין הפלילי"** (רע"פ 2581/14 **יקוטיאל נ' מדינת ישראל**, פסקה 27 (פורסם בנבו, 12.2.2015); וראו גם: ע"פ 04/04 9256/04 **נוי נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(2) 172, 181-182 (2005); ע"פ 99/09 807/09 **מדינת ישראל נ' עזיזיאן**, פ"ד נג(5) 747, 754 (1999)).

במקרה שלפניינו, איני סבור כי מן הראי להרשיע את הנאשם בעבירות נוספות ונפרדות מעבר לאלו שייחסו לו בכתב האישום. כאמור, טיעונה של המאשימה לוקה בחוסר בהירות. מעבר לכך, המאשימה לא טעונה באופן מפורש שיש להחיל את סעיף 184 לחס"פ או הילוך דומה לו, ולא הראתה כי התקיימו תנאי "הزادנות הסבירה להtagנון" שמאפשרים הרשות הנאשם בעבירות נוספות, שונות וחורגות באופן משמעותי מהعبارة שייחסה לו בכתב האישום המתוקן. בא"י ייחוס עבירה נוספת לנאים בלבד זו שייחסה לו, הניח הנאשם בצדק כי המאשימה אינה מבקשת להרשיע אותו בעבירה נוספת מלבד זו שציינה בכתב האישום, ומכאן גם לא>tagנון מפני אפשרות הרשותה בעבירות נוספות. הדברים מקבלים משנה תוקף במקרה הנוכחי מקום שהמאשימה בחרה להשמיד את העבירה שייחסה לנאים בכתב האישום המקורי, שענינה סייע לשביב, מחמוד וגאנם ביצוע המרימה; ותחנה ייחסה לו עבירה של קבלת דבר במרימה במקרה שקיבל סכום כסף תמורה המשאית אל המתחם והשתתפות במעשה המרימה. איני מעתלם מהערתו של בית המשפט העליון לפיה **"יש לקרוא את כתב האישום 'כחטיבה אחת' כשהdagש הוא על העובדות"** (רע"פ 5978/04 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 594 (2006)), אך מן העבר השני לא ניתן להתעלם ממעשה תיקון כתב

האישום ומחרוסר הבחירה בנסיבות עובדות כתוב האישום עצמו.

83. מעלה מהצrik, גם אם נבחן את "טענת השותפות" שהעלתה המאשימה בסיכוןיה בפריזמה של הריאות שהונחו לפניה, איןני סבור שיש מקום ליחס לנאים שותפות במעשה המרימה של שגיב מחמוד וגאנם כנתען על ידי המאשימה, וזאת מספר נימוקים:

84. ראשית, נקודת המוצא כי הנאים הוא בעל תפקיד צוטר במרחב העסקי אשר באמצעותו בוצעה המרימה. הנאים שימש נהג משאית במתכוות טקרה, נהג אחד מני מספר נהגים שעסוקו בהובלת גרכותאות אל מתחים חד-_Asפ. שנית, לנאים לא מיחס תכונן או ביצוע פעולות מקידומות לצורך קידום שיטת המרימה ולא הובאה ראייה לכך; עוד עולה מן הריאות כי בשלב מסוים הנאים ידע על המרימה, ומשפנה לשגב, זה האחרון "העמידו על מקומו" באמריו שהוא נהג ושיפנה למשיקו. שלישי, מלבד הסכם השבועי שבגינו מואשם הנאים בקבלת דבר במרימה, לא נתען ולא הוכח כי הוא קיבל טובות הנאה נוספת בעקב המרימה; נזכיר כי למתכוות טקרה מיחסת קבלה במרימה של סכומים המגיעים למיליאוני שקלים. רביעית, בעוד שכתב האישום מפרט כי המרימה התקיימה משלב חמישה חדשים לפחות וחודשי תקופת המרימה, הנאים לא נהג בפועל במשאית ולא השתתף בפועל במרחב המרימה, להבדיל מידועה אודותיה. בתקופה זו, וכעולה מן הריאות הנאים לא הוועס במתחם אלא בוגרש השיר למתכוות טקרה, ולא הוכח כי בתחום זה קיבל סכום בגין השתתפותו במרימה, להבדיל מהסכום שקיבל "תמורה" השתתפותו הפעילה במרימה על ידי הובלת המשאית למתחם. חמישית, כעולה מן הריאות (ת/8ב, עמ' 8) הנאים לא ידוע מה היקף המרימה; הנאים לא ידוע כמה שולם למתכוות טקרה ואין ראייה לכך שהנאים ידע על היקף המעליה, או כי היא מגיעה לממדים שמצוינו בכתב האישום. ששית, נזכיר כי מעבר למועד הכללי כי שגב נהג להגדיל את המשקל תוך זיוף תעוזות השקליה, הנאים לא ידוע פרטים לגבי השיטה בה הتبצעה המרימה. הדברים משתקפים למשל בחומר הידעוה של הנאים באשר לדפוס הפעולה השונה בנוגע למשמעותו הידני: הנאים לא ידוע כי חלק מהמקרים שגב לא שינה את המזיך הידני אותו חזר הנהג מהמסוג (ת/8א, עמ' 23 ש' 1).

בhinתן קביעות אלה, לא ניתן לומר כי הנאים נמצא בתחום המיגל הפנימי של ביצוע העבירה ולא ניתן להציבו באסניה משפטית אחת, בלבד עם שגב, מחמוד וגאנם. לא ניתן לומר כי אחראותו של הנאים היא ישירה וכי הוא חלק מה_mAשימה העברינית, המתבטאת בביצוע שיטת המרימה שנפרשה על פניו זמן (ראו: ע"פ 4389/93 **מרדכי מדינת ישראל**, פ"ד (3) 239, פסקה 13 (1996); ע"פ 10025/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקאות 31-32 (פורסם בנו^בו, 10.8.2017)). גם לא ניתן לומר כי לנאים הייתה שליטה פונקציונלית, יחד עם האחרים, על העשייה העברינית והפתוחותה וכי הוא אדונה או אחד מהם (ראו מ' קרמניצר "המבצע בצוותא למס'ע" **מחקרי משפט** יז 339 (2002)). ואף לא ניתן לומר כי הנאים "תורם את תרומתו לאיירוע העבריני רב- משתתפים מתוך יחס נפשי של יוצר העבירה **sumos auctori**" כלומר שהוא "רואה את עשיית העבירה כענינו הוא, ולא של אחר" (ש"ז פלא, **יסודות בדיני עונשין** 196 (התשמ"ז)). במלים אחרות לא ניתן לומר כי התקיים אצל הנפשי הדרוש כדי לכורע אותו בביצוע העיקרי (ע"פ 4057/09 **זאידו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנו^בו, 12.7.2011)). אכן, הנאים ביצע מעשים שהיו חלק משיטת המרימה, ככלומר ניגת המשאית למתחם, אולם איןני סבור כי מעשים אלו הוכנים אותו לשותף למעשה המרימה (במאובכן מחליך שלו), בשים לב לכך שמעשייו היו בהיותו עובד צוטר אצל מתכוות טקרה. לבסוף, וככל שהדברים נוגעים לטענה אפשרית לסיווג מעשייהם של שגב, מחמוד וגאנם - נזכיר כי המאשימה ביקשה לתקן את כתב האישום, להשמיט

עבירה זו ולהמירה בעבירה המתארת ביצוע מרמה על ידי הנאשם עצמו (մוביל להוtier את העבירה המקורית), להבדיל מסיע לשגיב, מחמוד וגאנם בביצוע המרמה.

שיטת המרמה השנייה

.85. נזכיר כי כתוב האישום כולל טענה לשיטת מרמה נוספת. לפי הנטען, מלבד שיטת המרמה העיקרית אליה התייחסנו עד כה, בוצעה שיטת מרמה נוספת מוספת מתוחכמת פחות, גם לפיה הוגדל המשקל של המשאית. הגדלת המשקל הייתה באופן שבו משאית אחת עמדה על המשקל ומשאית שנייה של מתכוות טקרה עלתה עם גלגליה למשקל. נטען כי מדובר בשיטה בה נעשה שימוש בכח משקל הדמוניות.

.86. הנאשם הודה ביצוע פעולות זו בחקירהו במשטרת. בהודעתו ת/12 (ש' 78-70) ציין הנאשם כי באחד המקרים בחודש ספטמבר הגיע למתחם, עלה עם המשאית למשקל ואז נ Heg אחר עליה במשאית שלו על המשקל וכי הדבר אירע בעוד ארבע מקרים. ברם, הריאות המונחות לפני מוותירות ספק ולא ניתן לומר כי המאשימה הוכיחה את הנטען לגבי מרמה זה מעל לכל ספק סביר.

.87. מלבד דבריו של הנאשם במשטרת אין כל ראייה שתומכת בכך. כדי如此, בוחנת משקלה של ההודאה נעשה עזרת שני מבחנים: מבחן פנימי ומבחן חיצוני. "הבחן הפנימי בודק את ההודאה על-פי סימני האמת העולים מתוכה, כגון הגיונה או חוסר הגיונה הפנימי, סידורות או בלבולם של הפרטים הננסרים בה וכיווץ בהם סימנים של שכל ישיר המבאים אדם בר דעת להתייחס לדברי זולתו באימון. מבחן החיצוני ('דבר-מה') בודק את ההודאה על-פי סימני אמת שהם חיצוניים להודאה ואשר יש בהם, לפי מבחני השכל הישר, כדי להשליך או רעל אמיתותה" (ע"פ 774/78 לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד ל(3) 234, 228 (1979). וראו גם בן היתר: ע"פ 8589/13 רמילת נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (פורסם בנבו, 27.1.2015)). נזכיר עוד כי בית המשפט העליון הציע על הזירות שיש לנתקוט בהידרשות להודאת נאשם שניתנת מהוך לבית המשפט (ראו בין היתר: ע"פ 6679/04 סטקלר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.5.2006); ע"פ 4179/09 מדינת ישראל נ' וולקוב, פסקה 10 לפסק דיןה של כב' השופט ארבל (פורסם בנבו, 18.10.2010)). על כן הושם הדגש על הצורך לבחון בקפידה הודאת הנאשם, ראייה אשר מיטלטلت לה בין שני תاري קיצון - מלכה ושפהה (ע"פ 10/937 זדורוב נ' מדינת ישראל, פסקה 6 לפסק דין של כב' השופט עמידת (פורסם בנבו, 23.12.2015); וראו גם: ע"פ 13/6296 אדריס נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (פורסם בנבו, 22.3.2015)).

.88. ככל שהדברים נוגעים לבחן הפנימי, איןני מוצא בכלל אפשרות כי הנאשם הודה ביצוע שיטה זו כדי להציגו בפני נציג חד-אסף לאחר שפרשת המרמה העיקרית נחשפה או היה חשש שתיחסף, שכן הוא כרע את הודאותו בטענה שהוא לא ידע על השיטה המקורית. הדברים מוצאים אישוש בדבריו של הנאשם אשר טען שהוא התעכban על כך שנרג אחר על המשקל והדבר הוביל אותו לדבריו להתקשרות לירין והחל לצעוק "הבן זונה הזה [הכוונה לשגיב] עושה קומביניות על המשקל ואני לא רוצה שזה יבוא ממיCi אני מפחד להסתבר" (ת/12, ש' 70 ואילך).

89. במהלך שיחת הנאשם עם החקור הפרט, ולמרות שיתוף הפעולה עם החקור, הנאשם לא הזכיר ביצוע שיטה זו כלל. בנוסף לכך, בעוד שבמהלך שיחותיו של שגיב עם החקור הוא הודה באופן מלא בביצוע שיטת המרימה העיקרית, הוא לא אישר קיומה של שיטת המרימה החדשה. שגיב לא אישר כי הוא ראה התנהלות לפיה משאית נספה עולה בעוד משאית אחרת נמצאת על המשקל, ואף טען כי אי-אפשר לבדוק בכך במסיבות טכניות של הגבלת ראיות ותקלות טכניות אחרות (ת/33(1), עמ' 8). שגיב אף העלה הסבר טכני המטייל ספק ביכולת לשקל משאית כאשר גלגלים של משאית נוספת על המשקל (ת/33(1), עמ' 9). גם אם ניתן לטעון כי דבריו אלו של שגיב נאמרו בחלוקת משיחתו עם החקור הפרט בהטרם הודה במעשה המרימה (לפי השיטה העיקרית), הרי גם בדברים שמסר לאחר שהחל להודאות במרימה, הוא לא אישר כי בוצעה מרימה לפי השיטה החדשה. שגיב ציין כי היה אמנים ניסיון "לדרור" על המשקל כדי להגדיל את המשקל, אך הדבר לא הצליח. שגיב הסביר כי הדבר לא צלח משום שאחד הנגגים הגיע ואמר לו "שגב עושים לך משהו" (ת/33ב, עמ' 93 ש' 34). אם כן, שגיב אינו מאשר כי התקיימה שיטת פעולה זו, ומכל מקום הוא אינו מוסר כי הנאשם היה מעורב בניסיון לביצוע מרימה בשיטה זו.

90. גם אם הודעת הנאשם תצליח את המבחן הפנימי, לא נמצא ראיות תומכות בדומות דבר מה נוסף. עיר תחילה כי איןני סבור כי עצם קיומן של ראיות לשיטת המרימה העיקרית מהוות דבר מה נוסף לגבי השיטה השנייה, שכן בנסיבות מקרה זה יש לראות בכל הودאה ראייה נפרדת ועצמית שאינה יכולה להזין את השנייה. יתרה מכך, אף עולה חשש כי ההודאה בשיטת המרימה החדשה באה כדי להפחית את חלקו של הנאשם בשיטת העיקרית, ولو בשלבים הראשונים של חשיפת הפרשה.

91. נראה שגם בשל היקפה המוגבל של שיטה זו, ביחס לשיטת המרימה העיקרית, היא כלל לא נחקרה ממשום שהצדדים לא ייחסו לו חשיבות (עדות גנור, עמ' 39 ש' 27). אולם, גנור ציין "**חישתי במלצות וראייתי משקלים חריגיים. במקריםבודדים עד 5 קרים ראייתי שהמשאית עלתה מאחורה והקנעה משקל עודף**" (עמ' 44 ש' 1) אך מנגד ציין שאין באמתחתו ראיות לקיומה של שיטה זו. לירון העיד כי העניין העיקרי שהעסקו בו היה התוצאות המובלבות ולמעשה הטענה לקיומה של שיטת מרימה נוספת נזנחה (עדות לירון, עמ' 60 ש' 6). זאת ועוד, בנויגוד לשיטת המרימה הראשונה, לא הוצג ولو מסמך אחד שיכול לתמוך במסקנה כי העלייה על המשקל הניתנה הגדלת משקל. הוליד מسد ראייתי חסר ביותר לגבי שיטה זו. כך למשל, לא הובאו מסמכים שמתעדים את המרימה לפי שיטה זו; מצלמות אבטחות שיכולות לתעד את הפעולות בסיס השיטה לא הוצעו; וגם לא הובאו עדים שהזיכרו בהקשר לשיטה האמורה (ת/12א, עמ' 29) שהעיקרי בהם הוא פאלס. נדגש כי בכתב האישום נתען שפאלס הוא זה שעלה עם גלגלי המשאית שלו על המשקל (ראו סעיף 7 לכתב האישום המתוקן).

92. המסקנה מן האמור, שנוטרו ספקות באשר לטענה כי בוצעה מרימה לפי השיטה החדשה שתוארה בכתב האישום, ומכאן שככל שכתב האישום מיחס לנאים ביצוע עבירות לפי הティור בסעיפים 7, 8 ו- 9 לכתב האישום, אני מחליט לזכותו מביצוע עבירות אלו.

מחדלים

.93. בטרם עברה החוקירה לטיפול המשטרה, בוצעו על ידי חד-אספ לרובות החוקר מטעמה פעולות רבות, וניתן אף לומר שפעולות אלו הניבו את עיקר הראיות שהוצעו בסופו של דבר בבית המשפט. מנגד, הפעולות שבוצעו על ידי המשטרה מצומצמות בהיקפן והן כללו בעיקר גביית הדועות מהמעורבים, עימומיתם, מחקרי תקשורת וצלום ממתחם חד-אספ. בכך כМОNON אין פסול, כל עוד הראיות עומדות בתנאי הקובלות והמהימנות וחוץות בהצלחה את כור ההיתוך של ההליך המשפטי, ונראה כי הן צלחו שלביהם אלו למעט בנזקודה הקשורה להוכחת היקף המרימה המדיוק. יתכן ושל התפיסה השונה של חד-אספ לעומת המשטרה ומטרתו של כל גופו, לא בוצעו פעולות חוקירה מסוימות שראוי היה שיבוצעו.

.94. הנאשם טוען כי התקיימו מספר מחדלי חוקירה. בטרם נפרט את טענותיו של הסגנור לעניין מחדלי החוקירה, נזכיר כי לא כל פעולה חוקירה שלא בוצעה על ידי הרשות החוקרת יש בה כדי להוביל לזכויו הנאשם. שכן, לא נמצא מקרה בו במחשבה בדיעד לא ניתן היה לנתקוט פעולות חוקירה נוספות. לכן, את הזරקורים יש להפנות אל הראיות המונחות בפני בית המשפט ואל השאלה אם יש בהן להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר. מנגד, יש לבחון עד כמה בהעדרה של ראייה שנובעת מפעולות חוקירה אפשרית שלא בוצעה כדי לבסס ספק סביר שתוצאתו זכוי (ראו בין היתר: ע"פ 5741 עלי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.06.2009); ע"פ 9908/04 נסר אלדין נ' מדינת ישראל (פורסם 31.07.2006); ע"פ 1645/09 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.09.2009); ע"פ 10943/05 לוי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.03.2008); ע"פ 7546/06 אבו סבית נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.10.2007); ע"פ 4223/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.11.2007); ע"פ 54/11 אפנג'ר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 07.03.12).

.95. בסיכוןיו מונה הסגנור רשיימה של מחדלים. ספק אם ניתן לראות בחלוקת מהרשימה שהסגנור מונה מחדלים. כך, אינני סבור כי ניתן לראות מחדלים בכך שהמשטרה לא חקרה את שותפו של החוקר הפרטיא שכנן לא הוביל מה צורך היה בחקירה זו לעניין אשמתו הנאשם; והוא הדין לגבי חוקיתה של "דקלה" פקידה של חד-אספ שנטען שפותרה על רקע פרשת המרימה מבלי להניח קשר ولو הקלוש בין הנטען לבין פרשת המרימה. גם אם ניתן לראות ביתר המפורט ברשיימה כմחדלים, לא הובחר כיצד אי-יצוע פעולות אלה מוביל למסקנה של זכויו הנאשם.

.96. הסגנור מונה בין היתר מחדלים אלו: אי קבלת פרוטוקול של חברת חד-אספ בעניין מינוי חוקר פרטי; אי חקירת קב"ט חד-אספ; אי חקירת הנגג מטעם חברת עסליה; אי בדיקת משאית מס' 70-230-61 וכושר העמסה שלה; אי ערכית עימומית: בין הנאשם לבין המאם, גאנם ופאסל; אי קבלת דוח בגין מהחוקר הפרטיא; אי בדיקת מכשיר ההקלטה המקורי של החוקר ואי קבלת פרטיים על סוג המכשיר; ולבסוף אי ביצוע שחזור או דוח הובלה והצבעה של הנאשם. אינני סבור כי יש בשורה ארוכה של מחדלים נטענים אלו, כדי להשיע על התמונה הראיתית המונחת לפניי או להביא לזכויו הנאשם, זאת לאור הראיות שנסקרו בהרחבה בגין הכרעת הדין, ובהעדר כל תרחיש אפשרי כי הראיות שהיו מושגות זו בוצעו פעולות חוקירה, היו מוליכות לזכויו הנאשם.

.97. אכן, יכולה מן הראיות קיימות מצלמות אבטחה במתחם חד-אספ ומוחומר הראיות נפקד תיעוד מצלמות האבטחה (עמ' 92 ש' 26; עמ' 103 ש' 1). לנוכח כבר הראיות הקיימות לגבי עצם שיטת המרימה, אינני סבור כי המחדל האמור בעל נפקות מכרעת, אם כי אין בדברים כדי למנוע את הביקורת, כי ראוי היה לתפוס את התיעוד. ווגר הבahir כי

צפה בכמה מקרים אף לא ניתן בשל שיטת המרימה להציבו על פעילות חריגה שכן צפיה בנסיבות היהת מציבעה על "פעולות רגילה של משאיות עולות וירדות על משקלים" (עמ' 44 ש' 17 ואילך). כך הדברים גם לגבי אי-תיפיסט המחשבים ولو אלו אשר כוללים את המהדרה הישנה של המערכת באמצעותה ניתן היה לבצע את פעולות המרימה לפני עדכונה, "כיסוי" חלקו למחדל זה ניתן למצוא בעדותו של בכר והשזרו שנערך על ידו.

98. בעוד שיקרי, המונזה על החקירה במשפטה, ציין בעדותו (עמ' 101 ש' 25) כי הובא מהנדס לצורך יכולת העומסה של המשאית, בסופו של דבר לא הוגשה חוות דעת בעניין זה. הסגנור רואה בכך מחדל שפועל לזכות הנאשם. איןני סבור כי בכך יש להסביר את הבסיס מתחת לראיות המונחות לפני בית המשפט. יש לציין כי קיומה של שיטת המרימה לא התבסס על ראיות בדבר כושר העומסה (הנורומיטי) של המשאית ועל קיומה של חריגה ממנה. זה דווקא קוו טיעון אפשרי שעמד לרשות הנאשם, אך זו לא שמה את יהבה עליו.

99. לבסוף, איןני שותף לעמדת הסגנור כי יש פסול בכך שלא הובאה חוות דעת בגין פרטיו שיטת המרימה והוכחתה, למעט שאלת היקף המרימה. השאלה שיש לשאול היא אם הראיות מבוססות את שיטת המרימה, ונראה כי התשובה לכך, כפי שהובחר בהרחבה בהכרעת הדיון, חיובית.

קבלת דבר במרימה - הפן הנורומיטי והתקיימות יסודות העבירה

100. דומה כי הממצאים העובדיים העולים מן הראיות מבסיסים את המסקנה כי התקיימו יסודות העבירה בה הוגש הנאשם. לנאש יוכסה עבירה של קבלת דבר במרימה בנסיבות חמירות לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין. סעיף 415 לחוק קובע כי:

"המקבל דבר במרימה, דיןנו - מאסר שלוש שנים, ואם נבערה העבירה בנסיבות חמירות, דיןנו - מאסר חמיש שנים".

101. התגבות העבירה מותנית בהתרחשות מזיקה - קבלת דבר במרימה (ע"פ 5734/91 מדינת ישראל ללאומי ושות' בנק להשקעות בע"מ, פ"ד מט(2) 4 פסקה 14 (1995)). בסעיף 414 לחוק העונשין מוגדר הביטוי "מרימה" כך: "טענת עובדה בעניין שבעבר, בהווה או בעתיד, הנטענת בכתב, בעל פה או בכתבנות, ואשר הטוען אותה יודע שאינה אמת או שאינו מאמין שהיא אמת". ההתנגדות הבסיסית שמקימה מרימה "מוגדרת בצורה רחבה ביותר וכל מצג שעושה אדם מספיק כדי למלא אחר היסוד העובדתי של העבירה" (מ' גור-אריה "התוצאות לדמות פיקטיבית - התראות אחר או מירמה" **משפטים** ה 673, 675 (התשל"ד)). "דבר" מוגדר כ"מרקעין, מיטלטין, זכות וטובת הנאה".

102. היסוד העובדתי בעבירה כולל אףוא "יסוד של טענה כוחבת, וכן קבלת דבר מכח אותה טענה", כאשר בין שני הרכיבים קיים קשר סיבתי" (ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קלין, פסקה 32 (פורסם בנבו, 4.9.2007); דנ"פ 2334/09 פרי נ' מדינת ישראל, פסקה 57 (פורסם בנבו, 23.5.2011)). בוגע למשמעות של הקשר הסיבתי

הנדרש, בפסקת בית המשפט העליון נקבע כי לשם התקיימות הקשר הסיבתי די בכך שהמרמה תהיה "הגורם, או אחד הגורמים" שהביאו לקבלת הדבר (ראו: ע"פ 230/60 **דובלרו נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד טז 686, 688 (1962)); במקהה נוספת נקבע מבחן "הסיבה העילית" כմבחן הקשור בין המרמה לקבלת הדבר (ע"פ 555/77 **רבי נ' מדינת ישראל**, פ"ד לב(2) 762, 774 (1978); ע"פ 281/82 **אבו חצירה נ' מדינת ישראל**, פ"ד לז(3) 690, 673 (1983)). ראו גם: ע"פ 4190/13 **סמואל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 18.11.2014)).

הובלת המטען אל מתחם חד-אספ וביצוע תהליכי השkilah מראשיתו ועד תומו, תוך ידיעה שמתבצעת מרמה ותוך השתתפות פעילה בתחום זה, מהוות התנוגות שהיא מרמה. ניתן לומר שבכל פעם שהנאשם הוביל משאית את המתחם, ביצע פעולה שבגדرتה מרמה. אין מי שיחלוק כי הסכם השבועי שהנאשם קיבל ממתכוות טمرة מהוות "דבר". השאלה שיכולה להתעורר (ואשר הצדדים לא טוענו לה) היא לגבי הקשר הסיבתי בין פעולה המרמה לבין קבלת הדבר, זאת בשים לכך שמצד אחד ביצע הנאשם מרמה כלפי חד-אספ, אך קיבל את ה"דבר" ממתכוות טمرة. מעודתו של הנאשם עולה קשר וזיקה בין מעשה המרמה לבין הסכם השבועי שקיבל ממתכוות טمرة, במלים אחרות עולה כי את "הדבר" קיבל בעקבות המרמה וכתוכאה ממנה וקיים קשר סיבתי בין קבלת הדבר לבין ביצוע המרמה. מסקנה זו מתישבת עם העריכים המוגנים שבבסיס העבירה אשר נועד להגן מפני פגעה בחופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרמה (ע"פ 752/90 **ברזלי מדינת ישראל**, פ"ד מו(2) 539 פסקה 44 (1992)).

103. היסוד הנפשי בעבירה מורכב ממודעותו של המבצע להיות המעשה מרמה, ולאחריו של נסיבות מחמיות, אם ישן כאלה, וכן כוונה להגשים את התוצאה של קבלת הדבר, לפחות ברמת הכוונה הפלילית של פיזיות (ע"פ 2955/94 **מדינת ישראל נ' דוריה**, פ"ד נ(4) 573, 579-578 (1996); ע"פ 2597/04 **רויטמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 20.1.2007); ע"פ 8325/05 **בלס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 20.11.2006); ע"פ 5 (20.1.2007)). כפי שהצביעו בניתוח שנעשה עד כה, הנאשם היה מודע לכך שמתיקיית שיטת מרמה וכי הובלת המשאית ובעקבות כך הגדלת המשקל, הכרוכה ביצוע מעשה מרמה. הנאשם העיד באופן מפורש כי הוא היה מודע לקיומה המרמה. ודוק: העובדה כי לא ידע באופן מפורט כיצד באופן הגדל המשקל אינה מעלה ואין מorigde לעניין זה.

נסיבות מחמיות

104. לנאים ייחסה עבירה של קבלת דבר במרמה לפי הסיפה של סעיף 415 לחוק העונשין, קרי תוך "יחס ביצוע העבירות "בנסיבות מחמיות". העבירה של קבלת דבר במרמה מרכיבת שתי עבירות בעלי דרגת חומרה שונות: קבלת דבר במרמה "סתם" שהעונש בגינה שלוש שנים, וקבלת דבר במרמה שמבצעת "נסיבות מחמיות". חוק העונשין לא מפרט מהם התנאים והקריטריונים שמגבשים נסיבות מחמיות הנדרשות כדי להרשיע נאים שעבר עבירה של קבלת דבר במרמה בחלוופה המחרימה.

105. מטעמות הדבר היא כי המחוקק הפקיד את מלאכת יציקת התוכן הראוי לתייה זו בידי בתי המשפט (ראו: ע"פ 2350/10 **פלק-مزורי נ' התובע הצבאי הראשי** (פורסם בנובו, 10.8.2010)). כפי שצין בית המשפט העליון על בתי המשפט לעשות מלאכה זו "**עקב הצד [...] ממקרה למקרה**" (שם, פסקה 7). זאת, בין היתר, באמצעות היקש מעבירות בעלי מאפיינים מסווגים לגבייהם נקבע במפורש מה הן הנסיבות שצדיקו החמורה בענישה (ראו: ע"פ

15/7742 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם ב公报, 28.8.2016). בנוסף ניתן לומר כי איתורן של נסיבות מחמיירות תלוי בנסיבות המקרה ובמופיעינו המיחדים ("ד' בין" נסיוון לאילוף הנסיבות המיחדות בעבירות המרמה והזיהוף") הופיע בפרק ליט' כ"ז 378 (1970); ע"פ 446/01 רודמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(5) 42 (2002); ע"פ 618/88 בן עמי נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(3) 227 (1988); ע"פ 2333/07 תען נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, 12.7.2010); ע"פ 816/10 גולד נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, 3.9.2012). בע"פ 399/88 בלאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(4) 742, 705 (1990) צוין כי: "לצורך הבחנה בין הרישא לבין הסיפה של הסעיף 415 האמור עשויים להשפיע הצורה בה מבוצעת המרמה, השיטה, התכנון, התחכום, ההיקף וכדומה גורמים".

106. לפי הילוך זה נקבע אפוא כי "הנסיבות המיחימות" מכוננות לביצוע העבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות יוצאות דופן. נסיבות אלו יכולות להיות תוך ניצול מעמדו של המרמה כנאמנו של המרומה או קיומם של יחס נאמנות מיוחדים בין הנאשם למරמה (ע"פ 130/88 גראוסמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 599, 608 (1989); ע"פ 618/88 בן עמי נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(3) 231, 227 (1989); ע"פ 8573/96 מרקדו נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(5) (1997)). כן יכולים להימנות על אותם מקרים, ריבוי מעשה המרמה או התמדה במעשה המרמה לאורך זמן (ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קלין, פסקה 33 (פורסם ב公报, 4.9.2007); אופייה החמור של המרמה, ההיקף ויציא הדופן של מדינה ותוכתה (יעקב קדמי על הדין בפליליים חלק שני 861-860 (מהדורה מעודכנת, 2005) (להלן: קדמי); ע"פ 446/01 רודמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(5) 42 (2002)); או שהעבירה נעברה תוך שימוש בדרכים מתחכחות מיוחד, או, תוך ביצוע עבירות נלוות אשר הכשירו את הקרקע להצלחתו של מעשה המרמה (קדמי, שם). עם זאת, מדובר ברשימת מקרים שאינה סגורה והוא נועד להמחיש את מגוון המבצעים בהם עשוי בית המשפט לקבוע כי בנסיבות מחמיירות עסקין (ע"פ 1784/08 פרוי נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, 5.2.2009)).

107. בכתב האישום נטען כי הנסיבות המיחימות מתבטאות בריבוי מקרי המרמה, השיטתיות והתחכום שבשיטות המרמה השונות, סכום המרמה הכללי הגבוה, פרק הזמן הממושך בו בוצעו פעולות המרמה, התבססות המרמה על שיתוף הפעולה עם שגב שהינו עובד של חד-אסף, ביצוע המרמה על ידי מספר רב של מבצעים והتبססות המרמה על עבירות זיופ על ידי שגב.

108. בזיקה לקביעות במשורר העובדתי, המסקנה המתבקשת היא שיש לראות את הנאשם כמי שביצע את המרמה בנסיבות חמורות.

איני מתעלם ממספר נתונים אשר מלמדים כי הנאשם אינו "הבהיר" מבצעי המרמה ונitin לומר אף כי הוא מבין הזרטירים, אם לא הזרטר ביותר. כפי שציינו לעיל, תפקידו של הנאשם במערך הכלול של פעולות המרמה היה מועט והוא ביצוע את המרמה אגב עיסוקו כנהג במתכות טמרה; הנאשם לא היה חלק מתוכנן המרמה ועל כך אין חולוק; ואני מבקש ליטול ממנו את הקרדיט בכך שהוא היה גורם מרכזי בחשיפת המרמה. ואולם דומה כי הנסיבות הכוללות של הפרשה ונסיבותיה יוצקים נופך של חומרה. בטרם נמנעה שיקולינו, נעיר כי השיקולים הנדרשים לקביעה אם מדובר בנסיבות מחמיירות אינם חופפים באופן מלא את השאלות שעלו במהלך ההחלטה דין כגון; שאלת "שותפותו" של הנאשם בפרשיות המרמה. ובכן, מספר שיקולים מולייכים כי הדבר בנסיבות מחמיירות.

א) אופיה של המרימה ונסיבות ביצועה - כפי שהובהר, הנאשם נטל חלק בשיטת המרימה במובן זה שהוביל משאית שהכילה מטעני גROUTאות ולולא מעשי - ומעשיהם של נהגים נוספים, לא הייתה מתאפשרת המרימה. הנאשם היה אפוא "בורג" חשוב במרימה.

ב) משך הזמן בו התקיימה המרימה - אמם בטאת לקביעות בהכרעת הדיון, תקופת המרימה התקיימה כארבעה חודשים ושבועיים, ומתרך תקופה זו היה הנאשם בתקופת פסילה החל מיום 23.4.2014 ולמשך שלושה חודשים, ככלומר הנאשם השתתף באופן פעיל במרימה במשך חודש ושבועיים (6 שבועות לערך). ואולם, אין לומר כי מדובר בפרק זמן קצר, זאת בהינתן העובדה כי עיקר עבודותו של הנאשם הייתה בהובלת גROUTאות למתחם חד אספ ובמהלך כל יום נתון מימי העבודה הוביל יותר מאשר מטען אחד. אין להתעלם גם מכך שהוא ידע על המרימה גם בפרק הזמן בו לא נהג בפועל.

ג) היקף המרימה. פרשיות המרימה הניבה סכום מרימה גדול המסתכם במלויוני שקלים; ופגיעה של המרימה הייתה חמורה לא רק לחד-אספ, אלא לכלל הציבור בהיות חד-אספ חברה הנசרת בבורסה לנירות-ערך בתל אביב ונאצלה לדוחה על הפרשה לציבור הרחב. אכן, מיקוד המבט בחלוקתו של הנאשם ובוטבת ההנהה שהשיג, מלמד כי אינו בהיקף נרחב; נזכיר כי ה"דבר" שקיבל הנאשם במרימה הוא סכום שבוע שהסתכם תחילתה במאות שקלים ולאחר מכן בכ-1,500LN. ואולם, בחינתן של הנسبות המוחמירות אינה מצטמצמת "لتנובה" שהשיג הנאשם לעצמו, אלא למכלול היקף פרשיות המרימה והנזק החמור שנגרם. נשוב ונדגש כי אין סתירה בין כך שה הנאשם לא נמצא שותף למעשה המרימה בכללותם, כאמור בהכרעת הדיון, לבין המסקנה שיש למשוח את העברות ב痼י "נסיבות מחמיות" לנוכח מערכת השיקולים השונה שחלה על המענה לשתי השאלות.

סיכום

109. הנה כי כן, מסקנתנו כי המאשימה הצליחה להרים את הנטל המוטל עליה ושכנעה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע ריבוי עבירות של קבלת דבר במרימה בנسبות מחמיות. כפי שצוין בהכרעת הדיון, הנאשם מוחסוט ביצוע עבירות בכל התקופה自从 2013년 6월 8일까지 ועד ליום 23.4.2013, ברם נותרו ספקות אם בפרק הזמן בו היה הנאשם פסול מלנהוג - תקופה של שלושה חודשים מיום 2013년 6월 8일 ועד ליום 23.4.2013 ואילך הוא ביצע עבירות מסוומ שספק אם בתקופה זו נהג במשאית. לגבי היקף המרימה לא הוכח הסכום המדויק שננקב בכתב האישום אך הוכח כי מדובר בסכום ניכר ומשמעותי, שmagui לכדי מיליון שקלים. לעניין אחוריות הנאשם, הגעתי לכלל מסקנה כי גם שהוכחה מרימה בסכום ניכר ומשמעותי, לא ניתן לייחס את המרימה בהיקפה הכולנן לנאשם.

110. עוד יציין, כפי שהובהר בגוף ההחלטה, כי נותרו ספקות לגבי ביצוע עבירות של קבלת דבר במרימה ככל שהדברים נוגעים לשיטת המרימה החדשה המתוארת בסעיפים 7, 8 ו- 9 בכתב האישום, ועל כן אני מחייב לזכות את הנאשם ככל שהעבירות מוחסוטות לנאים בהקשר לשיטת המרימה החדשה.

ניתנה היום, ה' תשרי תשע"ח, 25 ספטמבר 2017, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.